Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 142 (1892) ♦ Вівторок, 28 липня 1998 року ♦ Ціна договірна

Усі депутати — люди слова

Виступ Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка

на заключному засіданні першої сесії Верховної Ради України 14-го скликання 24 липня 1998 року

Шановні народні депутати! Шановні співвітчизники!

Сьогодні завершує роботу перша сесія Верховної Ради України чотирнадцятого скликання, яка тривала більше двох місяців.

Ще з сивої давнини склалася традиція, що, закінчуючи певний етап роботи, ділові люди, а в мене є всі підстави саме так оцінити кожного із вас, розглядають пройдений шлях, самокритично з'ясовують, яку його частину пройшли вдало, а яку — з невиправданими втратами, де успішно долали перешкоди, а де необачно відхилялися від стовбового тракту.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЦВ: налагодити стосунки

Президент України Леонід Кучма на засіданні уряду дав вказівку Кабінетові міністрів та іншим органам виконавчої влади налагодити «нормальні та конструктивні ділові стосунки з парламентом». Як повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна», Л. Кучма сказав: «Не скористається цим, нарікайте на себе». Президент зазначив, що на розгляд парламенту повинні направляти погоджені законопроекти високого ступеня готовності. У свою чергу, Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко повідомив, що віце-прем'єри будуть закріплені відповідальними за співпрацю уряду з конкретними парламентськими фракціями, а міністри — з комітетами ВР. За словами прем'єра, міністри, які не зможуть налагодити конструктивні стосунки зі своїми комітетами, розпрощаються з посадами.

СПРОБУВАЛИ — І ВИГРАЛИ!

Сьогодні ми друкуємо результати чергової читацької лотереї. Отож на 10—11 сторінках шукайте своє прізвище у списках щасливців. І виграш. Ми щиро поздоровляємо з удачею!

Тим, хто дізнається про нашу лотерею вперше, роз'яснюємо. «Голос України» проводить такі лотереї двічі на рік. Призи для цього нам люб'язно виділяють спонсори. Серед виграшів — холодильники, телевізори, магнітоли, мікрохвильові печі, кавомолки, сервізи та багато інших речей, а також путівки на відпочинок, грошові виграші тощо. Бувають також коні, бички, поросята...

Для того, щоб стати учасником нашої лотереї, треба передплатити «Голос України» і надіслати до редакції копію передплатної квитанції. Наступна лотерея буде в лютому 1999 року. Стежте за нашою рубрикою «Спробуй і виграй!». Під нею ми будемо друкувати списки спонсорів та виділених ними призів для лотереї.

Прилучайтеся до нашої традиції: всі новини — з «Голосу України» ще й сюрприз!

Беручи кредит, поспішай повільно

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся із заступником директора другого Європейського управління Міжнародного валютного фонду Мухамедом Шадман-Валаві. У Києві нині місія МВФ вивчає можливість надання Україні програми розширеного кредитування. Її оцінюють у 2 млрд. доларів США.

На зустрічі з одним із керівників місії МВФ глава українського парламенту наголосив на тих труднощах, які доводиться долати країні під час переходу від планової до ринкової економіки. «У нас значна частина населення і навіть деякі парламентарії не розуміють, що таке монетарна, а що таке планово-емісійна політика», — сказав Голова ВР. Олександр Ткаченко також зазначив, що «в Україні до умов надання кредитів ставляться стримано». Обговорюючи такі питання, треба враховувати позиції всіх парламентських груп та фракцій.

Врожай-98

Суцільні недобори

Більш як два місяці нечуваної для Харківщини посухи завдали чималих збитків раннім зерновим. У порівнянні навіть з минулим, не найвдалішим для аграріїв, роком урожайність хлібів знизилася як мінімум на три центнери з гектара. Внаслідок чого сільські господарства недоберуть щонайменше 200 тисяч тонн зерна. Найбільше постраждали посіви ячменю. Якщо звичайно селяни збирали 25—30 центнерів з гектара, то тепер сподіваються хоча б на половину.

Поговоримо про відставку?

Відставку уряду Валерія Пустовойтенка підтримали 20,7% українських громадян, опитаних у липні Інститутом соціальної та політичної психології Академії педагогічних наук. 18,1% із 2,5 тисячі респондентів вважають, що уряд повинен працювати до завершення повноважень Президента України Леоніда Кучми. 29,8% опитаних переконані, що треба відправити у відставку лише тих міністрів, чия діяльність неефективна. 31,4% не визначилися у своєму ставленні до відставки уряду, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

○ АЕС платитимуть штрафи за порушення норм ядерної та радіаційної безпеки.

○ У країні в першому півріччі 1998 р. знизилося виробництво шампанського, коньяку та виноградних вин і більш як удвічі зросло виробництво плодово-ягідного вина.

○ Чотири душі, в тому числі одна дитина, померли від отруєння грибами в Миколаївській області.

P.S.

Виступ Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка на заключному засіданні першої сесії Верховної Ради України 14-го скликання 24 липня 1998 року

(Початок на 1-й стор.).

Давайте і ми дотримаємося цієї доброї традиції.

На моє глибоке переконання, наш депутатський склад сильний. Попри всілякі міркування про вади у проведенні виборів, незаперечною істиною є те, що із 15—20 кандидатів, які балотувалися по кожному округу, громадяни довірили представляти себе тому, хто краще розуміє їхні потреби і біди, хто мав переконливішу програму дій.

Нинішній склад Верховної Ради високопрофесійний. Адже в наших рядах п'ять академіків Національної академії наук, 22 професори, 104 доктори і кандидати наук.

Вперше в парламенті запрацювали фракції політичних партій. Вважаю, що до оцінки їх роботи слід поставитися з розумінням. Без сумніву, депутати-партійці прийшли в парламент з найкращими намірами, в які повірила більша частина виборців. Вони щиро бажають захищати інтереси громадян. Вагомо аргументують свої кроки.

Завдяки фракційній згуртованості поглиблюється робота над законопроектами, організованіше проходить голосування.

Та поки що процес становлення цієї парламентської структури триває. Можна стверджувати, що поступово долаються хвороби росту.

Схвально сприймається населенням те, що головами комітетів ми обрали людей високої кваліфікації, з великим життєвим досвідом. Серед них відомі державні і громадські діячі, котрих знають не лише в Україні, а й за її межами. Це — Олександр Мороз, Євген Марчук, Борис Олійник, Геннадій Удовенко, Михайло Ковалко, Володимир Семиноженко, Станіслав Гуренко. Впевнено і конструктивно залучаються до нової для себе справи Віталій Луценко, Юлія Тимошенко.

Бачу, що всі депутати — люди слова і належно докладають зусилля до виконання своїх непростих повноважень.

Хочу звернутися до всіх вас з проханням: давайте уважно і самокритично проаналізуємо причини того, що із 77 пленарних засідань ми лише на 69-му обрали керівництво Верховної Ради. Як на мене, втрачено дуже багато дорогоцінного для держави і народу часу. Хай нагородою за це всім нам стане краще взаєморозуміння. А воно справді відбувається. Якщо судити по теперішньому ставленню депутатів до справи, є всі підстави запевнити виборців, що ми готові максимально ущільнити робочий час, щоб компенсувати втрачений.

Нагромаджена за період, що минув, критична маса перейшла у нову, позитивну якість. Це переконливо підтвердив поточний тиждень нашої роботи.

Важливим є і те, що у ході гострих дискусій нинішня Верховна Рада органічно увібрала в себе випробуваний практикою досвід попередніх скликань і водночас критично осмислила те, що викликало зайву політизацію.

В процесі обрання керівництва Верховної Ради висловлювалося багато слушних пропозицій щодо удосконалення роботи Верховної Ради і її апарату. Всі вони узагальнені і надіслані комітетам і фракціям для врахування в практичній діяльності.

До депутатського активу давайте віднесемо і те, що з перших днів роботи не залишались поза увагою питання соціального захисту населення.

Зокрема, кожного вівторка засідання розпочиналися з заслуховування інформації уряду з найболючішого для населення питання (ліквідації заборгованості з виплат заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат.

Історія має зафіксувати і вашу наполегливу участь у розв'язанні проблем страйкуючих шахтарів і шахтарських регіонів. Нагадаю, що 21 травня було розглянуто інформацію уряду про подолання критичного стану у вугільній промисловості і прийнято постанову про невідкладні заходи щодо фінансового забезпечення вугільної галузі в 1998 році, це дало змогу призупинити страйк, привернути увагу уряду до розв`язання проблем шахтарських регіонів.

Не залишається поза увагою і контроль за використанням бюджетних коштів. До цього залучено Рахункову палату Верховної Ради. Створено тимчасову слідчу комісію з вивчення ситуації щодо забезпечення конституційних прав громадян на отримання заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат, а також тимчасову слідчу комісію щодо вивчення законності використання бюджетних коштів у місті Києві та ряд інших.

Обнадійливою ознакою є те, що у процесі вирішення складних соціально-економічних питань зароджуються добрі перспективи взаєморозуміння і співробітництва між законодавчою і виконавчою владою. В основу їх покладені предметні домовленості, що відбулися на зустрічі Президента Леоніда Кучми з керівництвом Верховної Ради, головами фракцій і парламентських комітетів, Прем'єр-міністром та членами уряду.

Хотілося б віднести до перших цеглин, закладених у підвалини порозуміння владних гілок, прийняту Постанову про основні напрями бюджетної політики на 1999 рік (бюджетну резолюцію). Ми істотно сприяли прискоренню бюджетного процесу. Вірю, що за умов злагодженої конструктивної роботи буде продовжено традицію, започатковану минулим складом Верховної Ради — своєчасне прийняття закону про державний бюджет на 1999 рік.

До роздумів під час депутатських канікул хотів би порекомендувати і таку тезу. Значна частина нашого часу витрачається на законодавче забезпечення бюджету. Справді це потрібно. Адже бюджет — обличчя держави. За його рахунок забезпечується наука, охорона здоров'я, обороноздатність, безпека країни. Та з нього живе близько третини населення.

Дві третини громадян є прямими наповнювачами бюджету та опосередкованими його споживачами. Саме тут — наша промисловість з висококваліфікованими інженерами і робітниками. Саме тут — наше сільське господарство з найпотужнішим в Європі невикористаним потенціалом.

Тому в подальшому всім нам потрібно максимум зусиль докладати до задіяння наявних потужностей і можливостей, до організації людей на працю. Ми зобов'язані дати українським громадянам можливість працювати злагоджено і ритмічно. Лише за таких умов знімуться всі бюджетні проблеми, які зараз розв'язуються посиленням збирання податків.

Нині в комітетах і апараті ведеться робота з підготовки пропозицій до порядку денного наступної, другої, сесії Верховної Ради. Слід затвердити плани роботи комітетів на друге півріччя. В них необхідно передбачити не лише роботу над законопроектами, а й форми контролю за чинним законодавством, проведення виїзних засідань тощо.

На мій погляд, і я про це говорив, коли балотувався на посаду Голови Верховної Ради, законодавча діяльність має розвиватися за такими основними напрямами.

Перше. Потрібно посилити вплив держави на економіку шляхом активного державного регулювання, впровадження потрібних держзамовлень, бюджетної підтримки пріоритетних галузей, використання гнучкої податкової політики.

Друге. Необхідно запровадити таку грошово-кредитну політику, яка не допускала б інфляції до критичної межі та одночасно протягом кількох років розблокувала платоспроможність населення і активізувала виробництво у всіх галузях.

Третє. Наша внутрішня політика має спрямовуватися на створення багатоукладної економіки поряд зі збереженням вагомого державного сектора у найважливіших галузях народного господарства.

Четверте. Здійснювати ефективну інфраструктурну політику, підтримувати агропромисловий комплекс на рівні мінімум 3—4 проценти від ВВП.

П'яте. В галузі соціальної політики держава повинна гарантувати гідний рівень життя, максимальну зайнятість населення, достатнє пенсійне забезпечення і соціальне страхування.

Шосте. Невідкладно задіяти низку значних економічних резервів, що вийшли з-під контролю держави. В першу чергу, уряд має взяти під свій контроль виробництво електроенергії, газу, вугілля, нафти, тютюнових і горілчаних виробів.

Ось — стисло — основні пріоритети, які мусять бути реалізовані у законотворчій діяльності Верховної Ради України.

Хочу поінформувати, що уже за період нашої роботи на розгляд надійшло 575 проектів законодавчих актів. В рамках правонаступництва від попереднього скликання перехідними залишилося 88 законопроектів.

Як бачите, задїл у нас великий. Впоратися з ним можна лише шляхом пошуків взаєморозуміння, компромісів і консенсусу як вищої форми таких компромісів.

Недовіра і непримиренність мають поступитися відкритості, взаємній повазі і толерантності.

Це особливо важливо в умовах нинішньої політичної структуризації Верховної Ради, коли роль фракцій істотно зросла. Тому покладаю великі надії на значний потенціал і можливості Погоджувальної ради.

Коротко зупинюся на міжпарламентських зв'язках.

Ми розвиваємо відносини з 60 парламентами світу, представлені постійними делегаціями у парламентських асамблеях ОБСЄ, Ради Європи, ОЧЕС. Вивчається питання про вступ до Міжпарламентського союзу СНД. Думаю, що нинішня Верховна Рада прийме рішення про вступ до нього.

Необхідно прискорити процес формування відповідних депутатських груп, складу делегацій, опрацювання необхідних документів до попереднього проекту доповіді Парламентської асамблеї Ради Європи стосовно виконання Україною зобов'язань, взятих під час вступу до цієї організації. Як ми пересвідчилися, неврахування цих факторів може істотно зашкодити авторитету нашої держави на міжнародній арені.

Очевидно, є доцільним продовжити і розширити практику включення народних депутатів до складу державних і урядових делегацій і навпаки. Давайте робити все необхідне для того, щоб Президент і уряд, в першу чергу МЗС України, давали позитивні відгуки на ці пропозиції. Це дасть змогу активізувати ратифікаційний процес, краще координувати графік міжнародних візитів, послідовно і узгоджено реагувати на події в Європі і всьому світі.

Як бачите, завдання стоять перед Верховною Радою важливі, невідкладні, але нам посильні.

І ще одне. Під час першої сесії полемічні пристрасті часом збурювалися вкрай. Звичайно, можна сказати, що гострі дискусії є ознакою парламентаризму. Це так. Але не забуваймо і те, що казав мудрий Григорій Сковорода, видатний український поет і філософ: «Легкий повітряний шум спричиняє випущене слово, але воно часто або смертельно ранить, або радість викликає і збуджує душу». Пропоную, щоб нашій роботі переважало друге.

Згадав про це ще і тому, що, ставлячись з неповагою одне до одного у сесійній залі, ми заохочуємо до цього і окремі засоби масової інформації, а отже — і громадську думку. А культивована зневага до парламенту обертається потім зневагою до всієї державної влади і правовим нігілізмом, ігноруванням на міжнародному рівні справедливих вимог і конструктивних пропозицій України. Хто ж нас поважатиме, якщо самі до себе шани не маємо?!

І останнє. Хочу ще раз привернути вашу увагу до проблем села і продовольства. Нині у хліборобів гаряча пора — жнива. Вони дуже складні. Застарів комбайновий парк. Не вистачає пального. Немає надійного покупця на вирощену продукцію. Селянина душать величезні борги.

Все це призводить до надмірних втрат вирощеного врожаю, що деморалізує все суспільство.

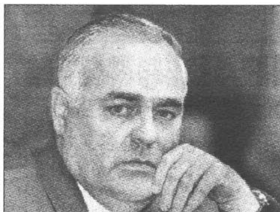
Нагадаю, лише восени минулого року через неорганізованість під сніг пішло понад 200 тисяч гектарів цукрових буряків та близько 400 тисяч гектарів зернової кукурудзи. Втрачено вирощеної продукції на суму понад 300 млн. доларів. А ми просимо в іноземців кредити. А свій труд отак знецінюємо.

Зараз слід докласти всіх зусиль, щоб зібрати вирощене. Допомога народних депутатів у цій справі буде неоціненною. Не залишайте поза увагою жоден факт безгосподарності і нехлюйства, корупції і бюрократизму. За це люди нам скажуть спасибі. Тоді і довіра до Верховної Ради зміцниться. Адже держава великою мірою тримається на одвічній працьовитості, в першу чергу, селянина й робітника.

Думаю, шановні колеги, що буде нашим великим внеском, якщо ми на другій сесії, розглядаючи і затверджуючи бюджет на 1999 рік, зробимо все необхідне, щоб підготувати законопроект про накладання мораторію на податки на сільськогосподарський сектор мінімум на 3 роки. Лише за винятком, можливо, Пенсійного фонду. Оце буде наш крок до того добра і благополуччя, до наповнення бюджету, про який так часто ми піклуємося.

Дякую вам, шановні колеги, за довіру, за розуміння, за спільно виконану на першій сесії роботу. Бажаю плідної діяльності в округах, гарного відпочинку, доброго здоров'я та благополуччя вам і вашим родинам. На цьому першу сесію Верховної Ради України оголошую закритою.

Відповідно до Конституції України наступна, друга сесія Верховної Ради розпочне свою роботу 1 вересня цього року.

Олександр ТКАЧЕНКО,
Голова Верховної Ради України

ПРЕДСТАВЛЯЄМО КЕРІВНИЦТВО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ, ГОЛІВ КОМІТЕТІВ І ФРАКЦІЙ

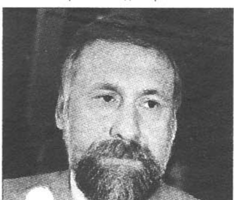

Адам МАРТИНЮК,
перший заступник Голови Верховної Ради України

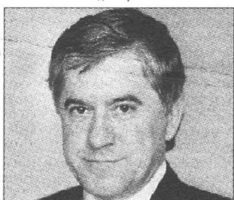

Віктор МЕДВЕДЧУК,
заступник Голови Верховної Ради України

Валерій АЛЬОШИН,
голова Комітету з питань фінансів і банківської діяльності

Наталія ВІТРЕНКО,
голова фракції Прогресивної соціалістичної партії України

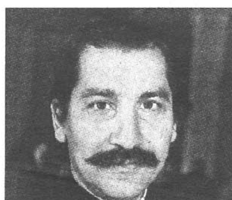

Станіслав ГУРЕНКО,
голова Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій

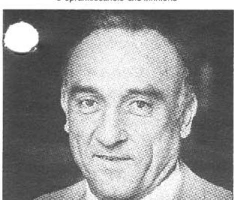

Юрій КАРМАЗІН,
голова Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю

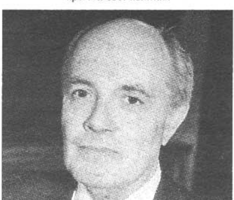

Анатолій КІНАХ,
голова Комітету з питань промислової політики

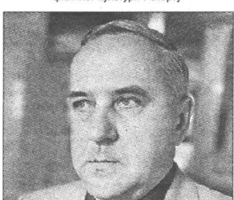

Іван КИРИЛЕНКО,
голова Комітету з питань молодіжної політики, фізичної культури і спорту

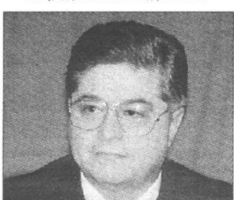

Михайло КОВАЛКО,
голова Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки

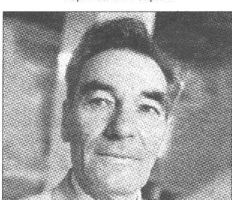

Віталій КОНОНОВ,
голова фракції Партії зелених України

Юрій КРУК,
голова Комітету з питань будівництва, транспорту і зв'язку

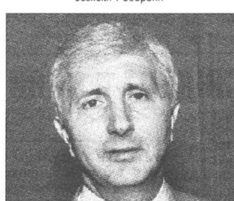

Георгій КРЮЧКОВ,
голова Комітету з питань національної безпеки і оборони

Олександр КУШНІР,
голова Комітету з питань державного будівництва, місцевого самоврядування та діяльності рад

Павло ЛАЗАРЕНКО,
голова фракції Всеукраїнського об'єднання «Громада»

Віталій ЛУЦЕНКО,
голова Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів

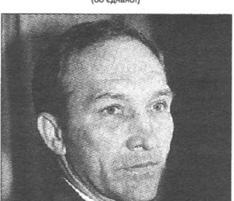

Євген МАРЧУК,
голова Комітету з питань соціальної політики та праці, голова фракції Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

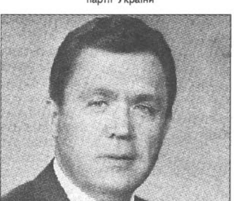

Анатолій МАТВІЄНКО,
голова фракції Народно-демократичної партії України

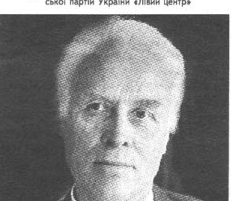

Олександр МОРОЗ,
голова Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин, голова фракції Соціалістичної та Селянської партій України «Лівий центр»

Борис ОЛІЙНИК,
голова Комітету у закордонних справах і зв'язках із СНД

Віктор ОМЕЛІЧ,
голова Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України

Юрій САМОЙЛЕНКО,
голова Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи

Володимир СЕМИНОЖЕНКО,
голова Комітету з питань науки та освіти

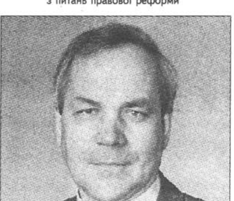

Василь СІРЕНКО,
голова Комітету з питань правової реформи

Петро СИМОНЕНКО,
голова фракції Комуністичної партії України

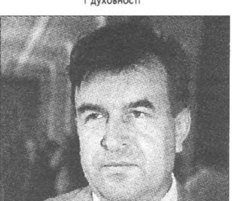

Леонід (Лесь) ТАНЮК,
голова Комітету з питань культури і духовності

Юлія ТИМОШЕНКО,
голова Комітету з питань бюджету

Геннадій УДОВЕНКО,
голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин

Іван ЧИЖ,
голова Комітету з питань свободи слова та інформації

В'ячеслав ЧОРНОВІЛ,
голова фракції Народного руху України

Сергій ШЕВЧУК,
голова Комітету з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства

Постанова Верховної Ради України

Про проект Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів з питань оподаткування

Верховна Рада України **постановляє:**

Проект Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів з питань оподаткування, внесений Президентом України відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, відхилити.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 23 липня 1998 року.
№ 52-XIV

У номер

● *Київ*

Позафракційні об'єднуються

У Верховній Раді України створено позафракційне об'єднання «Об'єднана Європа», до якого увійшли народні депутати Катерина Ващук (позафракційна), Валентина Гошовська, Сергій Терьохін, Володимир Щербань (об'єднання «Незалежні»), Михайло Гуцал (ПЗУ), Леонід Косаківський («Громада»), Василь Онопенко (СДПУ (о), Леонід Черновецький (НДП). Своїм основним завданням члени нового депутатського об'єднання проголосили прискорення інтеграції України в європейські структури та організації, визначення курсу на європейську інтеграцію, приєднання України до загальноєвропейських конвенцій і угод, приведення норм українського законодавства відповідно до європейських правових стандартів, надання Україні статусу асоційованого члена Європейського співтовариства.

Краще один, ніж багато

Об'єднання молодіжних лівоцентристських організацій закликатиме лідерів лівих і лівоцентристських партій — Олександра Мороза, Павла Лазаренка, Петра Симоненка, Сергія Довганя, Юрія Буздугана — висунути єдину кандидатуру на майбутніх президентських виборах. Про це заявив голова оргкомітету зі створення такого об'єднання, народний депутат України Вадим Місюра (фракція «Лівий центр»). За його словами, лідери молодіжних організацій Соціалістичний конгрес молоді, «Молода Громада», Форум молодої соціал-демократії, Селянський союз молоді, що ввійшли до об'єднання, переконані: єдина, погоджена кандидатура матиме більше шансів на перемогу. «Ми далі більше схиляємося до того, що це може бути Олександр Мороз», — сказав В. Місюра. Об'єднання планує остаточно визначитися з кандидатурою на посаду Президента на конференції наприкінці вересня — початку жовтня.

● *Севастополь*

З балу на корабель

Мер Москви Юрій Лужков у День ВМФ РФ ушанував своєю присутністю Севастополь. Відомо, що напередодні відвідання Криму всюдисущий мер разом із президентом Білорусі побував у Вітебську як почесний гість фестивалю «Слов'янський базар». Оскільки в Білорусі Юрій Лужков поводив себе помпезно й незалежно, мудро заявляючи про те, як не правий Кремль, котрий часто ображає улюбленого брата по Союзу, очікували, що і в Україні він знову дозволить собі висловитися, «не зважаючи на особи». Як це було минулого року. Однак вояж виявився напрочуд спокійним і не приніс жодних сенсацій. Лужков лише сказав, що влада Москви допомагала і має намір у майбутньому допомагати військовим морякам Росії. Наприкінці липня Юрій Лужков налаштований приїхати до Севастополя і взяти участь у відкритті школи, яку будують з допомогою столичної влади.

● *Харків*

Розбився спортивний літак

4 особи загинули внаслідок авіакатастрофи спортивного навчально-тренувального літака Як-18Т.

Трагедія сталася поблизу аеродрому селища Коротич. Причини падіння літака має встановити спеціальна державна комісія. Поки що відомо лише те, що він раптом втратив керування й звалився у штопор. Як повідомили у штабі Харківського аероклубу, машина належала аерокосмічній технічній компанії «Вертикаль».

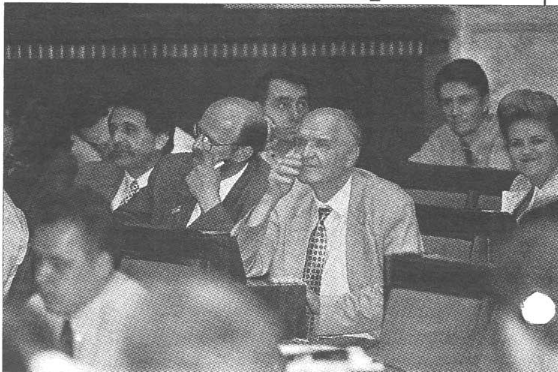
Президія Ради Федерації профспілок України та виконавчий апарат Ради Федерації висловлюють щире співчуття голові ФПУ, народному депутатові України Олександрові Миколайовичу Стояну з приводу тяжкої втрати — смерті його матері **Антоніни Федотівни.**

Колектив правління закритого акціонерного товариства лікувально-оздоровчих закладів профспілок України «Укрпрофоздоровниця» висловлює співчуття голові Федерації профспілок України Стояну Олександру Миколайовичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю його матері **Антоніни Федотівни.**

ПІД ЗАВІСУ ДО БІСА ЗАКОРТІЛО ПОПРАЦЮВАТИ

Парламентська хроніка

Заключне засідання 24 липня

Розглянуто проект закону про амністію. Передбачено, що цей гуманний акт має поширюватися насамперед на неповнолітніх, жінок, які мають дітей до 16 років або інвалідів, осіб похилого віку, ветеранів війни, інвалідів I та II груп, а також хворих.

Застосування амністії доцільне тому, що значну кількість осіб, які перебувають у місцях позбавлення волі, засуджено за незначні злочини, котрі не становлять гострої суспільної небезпеки, і вони вже відбули певний термін покарання. До того ж установи кримінально-виконавчої системи перевантажені. За останні сім років кількість осіб, утримуваних там, зросла удвічі і становить 236 тисяч чоловік. Наявна стала тенденція до зростання цього специфічного контингенту — 12 відсотків щорічно. Якщо врахувати, що вартість утримання одного засудженого обходиться щомісяця понад 100 гривень, то звідси видно, які витрати держава несе додатково (більш як 23,6 мільйона гривень щомісяця). Під амністію потрапляють близько 25 тисяч осіб.

Водночас вона не поширюється на небезпечних рецидивістів і осіб, не раз засуджуваних за тяжкі злочини, на злісних алкоголіків та наркоманів. Амністія не повинна негативно вплинути на криміногенну обстановку в країні. Закон прийнято в цілому.

На розгляд сесії було винесено також питання про прийняття закону про оренду землі. Певна колізія полягає в тому, що Комітет з питань АПК розглядав пропозиції, подані Президентом, і відхилив їх як такі, що суперечать Конституції та законові про місцеве самоврядування. Відхилення це слід було закріпити, зібравши не менш як 300 голосів у сесійному залі. Депутат Олександр Мороз нагадав, що йдеться про закон, прийняття якого блокується вже півтора року, а він конче потрібен. Після гострої дискусії закон прийнято у другому читанні.

На сесії виступив голова Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Віталій Луценко. Привід — широке невдоволення і гострий протест проти дії введеного з 4 липня указу Президента про упорядкування сплати збору на обов'язкове пенсійне страхування та раціональне використання коштів Пенсійного фонду. Лише за тиждень, зазначив В. Луценко, до комітету надійшли листи, заяви та скарги, під якими стоять підписи 48 тисяч громадян.

Надійшла пропозиція відхилити президентський указ як нелегітимний, водночас прийнято пропозицію Кабміну про розширення поля оподаткування (у разі її прийняття Пенсійний фонд одержить додатково 95 млн. гривень). В. Луценко запропонував схвалити проект закону, внесений Кабміном, про зміни та доповнення до закону про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування. В обговоренні взяли участь Н. Вітренко, М. Степанов, П. Цибенко, Б. Зайчук, В. Марченко. Сесія відхилила указ Президента і прийняла проект закону, запропонований Кабміном. Вирішальним аргументом тут стало те, що введення його в дію відсікає комерційні банки від можливості довільно маніпулювати пенсійними коштами для одержання доброго «навару» і водночас додає до Пенсійного фонду 95 млн. гривень.

До кінця свого останнього робочого дня сесія розглянула також питання про проект закону щодо внесення змін до законів про перелік висвітлення діяльності органів державної влади, місцевого самоврядування у засобах масової інформації. Його прийнято без обговорення у другому читанні.

Сесія ратифікувала Угоду між урядами України та Швейцарської Конфедерації про надання нашій країні безповоротної допомоги [illegible] проект «Охорона здоров'я матер[illegible] дітей» (у сумі 6,7 млн. швейцарських франків). Сьогодні в Україні з 450 тисяч новонароджених до року не доживають 7 тис. дітей, а д[illegible] 1 місяця — 55 відсотків немовля[illegible]. Тож є нагальна потреба в одержанні цих коштів на придбання спеціального медичного обладнання.

Сесія прийняла проект закону про управління об'єктами державної власності, першим пунктом якого є відхилення указу Президента від 4 липня з аналогічною назвою.

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко виступив з короткою промовою, у якій підбив підсумки роботи першої сесії 14-го скликання.

Іван ДМИТРЕНКО.

ЧИ ДУМАВ ХТО ПРО НАСЛІДКИ? А КОЛИ ДУМАВ, ТО ДЕ?

Коментар

Лише крилаті епохи породжують крилаті вислови. Винесені у заголовок слова належать екс-главі українського парламенту, нинішньому голові одного з парламентських комітетів Олександрові Морозу. І торкалися вони, безсумнівно, найголовнішої події минулого парламентського тижня — бюджетного процесу, зокрема, прийняття бюджетної резолюції. Олександр Олександрович, висловлюючи думку «Лівого центру», прямо з трибуни сесії заявив, що «бюджетний процес в Україні дедалі більше стає інструментом ошукування суспільства».

Сенсаційна особливість прийняття бюджетної резолюції полягала не лише у порівняно стислих, можна сказати, навіть блискавичних термінах (згадаймо затяжні бюджетні баталії попередніх років). Сенсаційною резолюція виявилася і за змістом — уперше в нашій історії цей документ не містив основних цифрових параметрів бюджетної політики в наступному році, а насамперед, безперечної «королеви» цих цифр —відсотка дефіциту бюджету. Намагаючись обґрунтувати такий підхід, голова бюджетного комітету ВР Юлія Тимошенко стала автором ще однієї сенсації, про яку багато хто і до того здогадувався: для належної підготовки резолюції від уряду й Нацбанку парламентарі не отримали необхідної цифрової бази, прогнозованих розрахунків тощо. Це й підтвердилося під час розгляду документа в сесійному залі, коли лише за якимось разом міністр фінансів Ігор Мітюков зважився навести прогнозований ВВП — від 112 до 114 мільярдів гривень. За такої ситуації сенсаційний вигляд мала і сама процедура визначення парламентом мінімальної межі дефіциту, коли довелося почергово голосувати за пропозицію бюджетного комітету (не називати жодної цифри), пропозицію фракції комуністів (дефіцит — не менш як 6%) і вперте прохання уряду (не більш як 2%).

Неважко здогадатися, наскільки «життєдайною» за таких умов може бути сама резолюція — перефразовуючи відоме прислів'я, залишається сказати: який батько, такий і тин — межа майбутньої бюджетної політики держави. Визначення дефіциту бюджету-99 віддано на відкуп уряду. При чому, зауважте, уряду невідь якого за складом і ліком. Чому, з'ясуємо нижче.

Цим зізнанням «тиждень одкровень найвищої влади перед своїм народом» не завершився. Завдячуючи невгамовному бажанню Президента України й уряду отримати «рятівні» мільярди доларів від МВФ, з одного боку, і такому самому невгамовному звинуваченню лівими силами президентсько-виконавчих структур готовності іти на повідку МВФ й вимагати нереального двовідсоткового дефіциту бюджету, ми почули ще одну «приємну новину». Маю на увазі заяви Леоніда Кучми й підтверджувальні слова голови Нацбанку на зустрічі глави держави, членів уряду з керівництвом Верховної Ради, керівниками фракцій і комітетів про найближчу (від десяти днів до двох тижнів) фінансову кризу в державі. Коли такі одкровення лунають напередодні чергового етапу повернення державою боргів за зовнішні і внутрішні запозичення, то це дуже серйозно. На думку спостерігачів, відомих фахівців, скажімо, того самого вчорашнього міністра економіки і нинішнього народного депутата Віктора Суслова, коли судити з того, як невпевнено поводиться виконавча влада, як спазматично шукає шляхи поповнення бюджету, ця криза — неминуча.

Гаразд, але чому тоді на такому трагічному тлі притихли вимоги щодо відставки уряду, і навіть, навпаки, йому довірено визначатися з основним бюджетним параметром — відсотком дефіциту? Чи не тому, як зауважують деякі фахівці, щоб відповідальність за грядущу фінансову кризу списати на один уряд і дати картбланш довіри черговому?

Події останнього парламентського тижня першої сесії засвідчили ще одну цікаву тенденцію — політичні баталії плавно переходять у корпоративні. Згадаймо розгляд — останнього перед закриттям сесії — питання про нафтогазовий комплекс України, особливо те, представник якої саме фракції його ініціювала і яка інша фракція гаряче підтримувала.

Анатолій БЕНЬ.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ: ПЕРША СЕСІЯ
ХРОНІКА ЗАКОНОТВОРЕННЯ

21 липня Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко на початку ранкового пленарного засідання оголосив запити і заяви депутатів, зокрема — запит Віктора Понеділка до Президента України у зв`язку з відсутністю реагування на звернення депутата щодо введення в дію закону про державну підтримку засобів масової інформації і соціальний захист журналістів.

Після традиційної по вівторках «розминки» депутати ухвалили порядок денний. Було вирішено також продовжити роботу пленарного засідання до 20 години.

З першого питання порядку денного доповідав міністр фінансів України Ігор Мітюков. Він виступив з інформацією уряду про погашення заборгованості у заробітній платі, пенсіях, стипендіях на підприємствах, в установах та організаціях всіх форм власності. Він зазначив, що з 1 по 17 липня 1998 року в цілому з місцевих бюджетів поточні виплати профінансовані на 42,3 відсотка. Заборгованість з виплати пенсій і допомог, які фінансуються Пенсійним фондом за рахунок коштів соціального страхування, становила на 1 липня 1998 року 1069 млн. гривень. На 17 липня 1998 року заборгованість зменшилась і становила 895 млн. гривень.

Ігор Мітюков відповів на запитання депутатів, що цікавилися банківською діяльністю щодо забезпечення виплати заборгованості.

Основним питанням сесійного дня, як і очікувалося, був проект постанови про основні напрями бюджетної політики на 1999 рік (бюджетна резолюція). Доповіла голова Комітету з питань бюджету Юлія Тимошенко. Вона запропонувала до обговорення проект постанови Верховної Ради України, внесений народними депутатами - членами Комітету з питань бюджету, зокрема зазначивши, що при розробці проекту було враховано найістотніше з усіх запропонованих варіантів законопроекту.

Альтернативні тексти бюджетної резолюції на 1999 рік запропонували депутати: Ігор Юхновський, Наталія Вітренко, Сергій Терьохін, Валерій Коломойцев, Михайло Павловський.

Попри розбіжність оприлюднених проектів, депутати були одностайні в тому, що докорінна відмінність проекту постанови Верховної Ради від урядового — це конкретна антикризова скерованість його на виконання послідовних і кваліфікованих економічних дій у боротьбі за подолання кризи. В обговоренні взяли участь також депутати: Іван Кириленко, Артур Білоус, Віталій Журавський, Олександр Мороз, Володимир Черняк, Юхим Звягільський та інші. Усі вони наголошували на нагальності доопрацювання й прийняття проекту бюджетної резолюції на 1999 рік з тим, щоб уряд мав досить часу для роботи над державним бюджетом України на 1999 рік.

В обговоренні бюджетної резолюції на 1999 рік взяли участь представники усіх фракцій і комітетів.

Бюджетну резолюцію на 1999 рік прийнято за основу — 291 голосом.

Пленарне засідання 22 липня розпочалось з повідомлення Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка про ранкове засідання Погоджувальної ради, яка сформувала орієнтовний перелік питань порядку денного на період до завершення роботи першої сесії (22-24 липня). В обговоренні виступило чимало депутатів. Вони пропонували включити до порядку денного розгляд указів Президента, виданих останнім часом на підставі розділу XV, п.4, Конституції України. З таким доповненням було затверджено перелік питань для пленарного розгляду.

З першого питання — Закон України «Про оренду землі» з пропозиціями Президента доповідав голова Держкомітету по земельних ресурсах

Леонід Новаковський. Зі співдоповіддю виступила Валентина Семенюк. Вона зазначила, що в Комітеті з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села дійшли висновку: пропозиції Президента України від 28.01.1998 р. про надання органам виконавчої влади повноважень щодо передачі в оренду земель державної власності за межами населених пунктів неприйнятні.

Після обговорення, в якому взяли участь депутати Олександр Мороз, Наталія Вітренко, Леонід Косаківський та інші, голосування з приводу Закону України «Про оренду землі» було вирішено перенести на ранкове засідання наступного дня.

З проекту постанови про звільнення суддів доповідав член Комітету з питань правової реформи Василь Онопенко. Депутати ухвалили постанову без обговорення.

Міністр праці та соціальної політики України Іван Сахань інформував щодо Закону України «Про встановлення величини вартості межі малозабезпеченості та розміру мінімальної заробітної плати на 1998 рік». Співдоповідь від Комітету з питань соціальної політики та праці зробив Олександр Стоян. Він зазначив, що комітет підтримує внесений Президентом України проект Закону України «Про встановлення величини вартості межі малозабезпеченості та розміру мінімальної заробітної плати на 1998 рік». Окрім того, комітет звернувся до Верховної Ради з пропозицією розглянути питання щодо статті 3 цього закону про застосування мінімальної заробітної плати як розрахункової величини для визначення розмірів допомоги, компенсацій та інших виплат. Депутати ухвалили постанову з урахуванням пропозицій від Комітету з питань соціальної політики та праці. З 1 липня цього року мінімальна заробітна плата становитиме 55 гривень.

Заслухавши й обговоривши інформацію заступника міністра промислової політики України Анатолія Даниленка про проект закону щодо використання компенсаційних сертифікатів та проект постанови народного депутата Володимира Моісеєнка про використання компенсаційних сертифікатів, не отриманих громадянами України, депутати відправили законопроект на доопрацювання.

З проекту закону про тимчасову заборону підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги та послуги громадського транспорту, що надаються громадянам України, доповів член Комітету з питань соціальної політики та праці Олександр Стоян. Після обговорення проект закону було прийнято у першому читанні.

Пленарне засідання 23 липня розпочалося з обговорення порядку денного. Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко повідомив, що Погоджувальна рада орієнтовано сформувала перелік питань. Ухваливши узгоджені пропозиції, депутати затвердили порядок денний.

З першого питання — Закон України «Про оренду землі» з пропозиціями Президента, що розглядався на вчорашньому пленарному засіданні, слово взяла Валентина Семенюк (від Комітету з питань агропромислового комплексу). Вона запропонувала ухвалити проект постанови від комітету, однак це питання не здобуло належної підтримки (потрібно було 2/3 голосів загальної чисельності депутатів). Проект закону знято з розгляду.

Сесія повернулася також до проекту закону з учорашнього питання порядку денного про тимчасову заборону підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги та послуги громадського транспорту. Після вирішення спірних питань, що виникли у першому читанні, законопроект було схвалено.

Міністр фінансів України Ігор Мітюков доповідав з третього питання: проект Закону України «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів з питань оподаткування», внесений Президентом України. В законопроекті, зокрема, запропоновано звільнити від оподаткування доходи від володіння облігаціями внутрішніх державних позик та казначейських зобов`язань, що випущені за рішенням Кабінету міністрів. Зі співдоповіддю від Комітету з питань фінансів і банківської діяльності мав слово Сергій Терьохін. Він зазначив: комітет вважає, що надання пільг по сплаті з прибутку підприємств, отриманого від купівлі облігацій внутрішньої державної позики (ОВДП) або казначейських зобов`язань, може призвести до втрат бюджету у зв`язку з відволіканням кредитних ресурсів банків на придбання таких ОВДП та казначейських зобов`язань. Комітет запропонував Верховній Раді України відхилити поданий Президентом України проект Закону України «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів з питань оподаткування».

Депутати прийняли постанову Верховної Ради України, відхиливши запропонований Президентом проект закону.

З проекту Закону України про загальну середню освіту доповідав міністр освіти України Михайло Згуровський. У своїй доповіді законопроект підтримала Людмила Пасєчна (Комітет з питань науки та освіти). Дискусія розгорнулася довкола ст.7 Закону, що стосується мови навчання. Не дійшовши згоди, депутати вилучили цю статтю з проекту, а Закон України про загальну середню освіту ухвалили в першому читанні.

Заслухавши й обговоривши проект закону про внесення змін до статті 4 Закону України «Про формування Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення», сесія не ухвалила жодного рішення. Проект закону знято з розгляду.

На наступне пленарне засідання перенесено також і голосування проекту постанови про основні напрями бюджетної політики на 1999 рік.

У першому читанні прийнято поданий Кабінетом міністрів України проект Закону України «Про спеціальну економічну зону «Славутич».

Відкриваючи пленарне засідання 24 липня, Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко запропонував працювати над законопроектами за скороченою процедурою. Це необхідно, сказав він, з огляду на перевантажений порядок денний останнього пленарного дня сесії чотирнадцятого скликання.

Депутати погодились і відразу повернулися до відкладеного напередодні голосування проекту постанови про основні напрями бюджетної політики на 1999 рік (бюджетної резолюції). Після гострої дискусії доопрацьований варіант проекту здобув підтримку депутатів. У постанові, зокрема, зазначено: «Доручити Кабінету міністрів України до 10 вересня цього року подати до Верховної Ради України розрахунки щодо проекту державного бюджету України на 1999 рік з таким показником дефіциту державного бюджету, що гарантував би покриття в повному обсязі видатків на соціальні програми, сформовані на чинному законодавстві України».

Сесія також ухвалила постанову Верховної Ради «Про обрання суддів», ратифікувала угоди між урядом України та урядом Швейцарської Конфедерації про надання безповоротної допомоги на проект «Охорона матерів і дітей (неопатологія)».

Чимало уваги приділили депутати розгляду законопроектів «Про запобігання порушенням законодавства України при приватизації підприємств нафтогазового комплексу», «Про внесення змін до Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації», «Про внесення змін до статті 2 Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення», «Про внесення змін до Декрету Кабінету міністрів України «Про державний контракт та державне замовлення на 1993 рік». Ці закони прийнято в першому, а далі — і в другому читанні.

Сесія ухвалила в цілому також поданий Кабінетом міністрів Закон України «Про амністію». Запропонованим законодавчим актом передбачається оголосити амністію і поширити її дію насамперед на засуджених, які найбільш незахищені у соціальному плані: в першу чергу неповнолітніх, жінок, які мають дітей віком до 16 років або дітей-інвалідів, вагітних жінок, осіб похилого віку, ветеранів війни, інвалідів першої та другої групи, хворих на туберкульоз активної форми тощо.

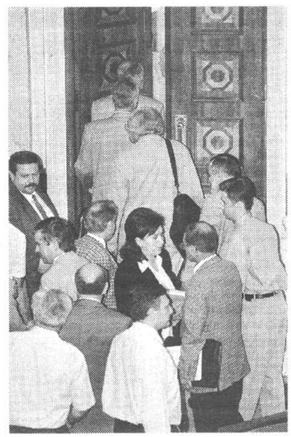
Закриваючи сесію чотирнадцятого скликання, Голова Верховної Ради виголосив прикінцеву промову. Підбивши підсумки роботи сесії та визначивши пріоритети у законотворчій діяльності, Олександр Ткаченко подякував депутатам за плідну співпрацю.

Згідно з Конституцією наступна — друга сесія розпочне роботу 1 вересня цього року.

Прес-служба Верховної Ради України

27 липня 1998 року.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

З усної парламентської творчості

***

● Я не ворог народу, я — народний депутат. Це я тут для того, щоб ви це зрозуміли все.

***

● Я хочу пояснити наступне. Стосовно «козла» ми розберемося в іншому місці.

***

● От він знає все, ви в нього порозповідайте.

***

● Я пропоную, щоб припинили ось ці штучки, пов'язані з якимись-то куклами, це ж несерйозно для людей, які представляють тут від 200 до 300 тисяч населення. Давайте по-серйозному будемо.

***

● Тобто він сказав, що чотири голоси голосувало «за».

***

● Шановні депутати, я прошу всіх опустити руки, цьому кінця не буде, і ви це знаєте.

***

● У нас є штатні оратори, вони надоїли тут достатньо і оскому набили в залі.

***

● Всі дивувалися вашій витримці, особливо, коли парламентська «Вєрка Сердючка» нападала із всіх боків...

***

● Кучму оберемо Головою Верховної Ради. І якщо сьогодні Президент навіть відмінив свою поїздку ради того, щоб дальше дирижирувати цим залом, то давайте його також оберемо в пакеті, як це пропонує Рух!

***

● В нашому переговорному процесі між фракціями є прогрес, і я рекомендував би його завершити сьогодні і до завтра до ранку.

***

● Ми сьогодні цілий день з вами проговорили про все — тільки не про те, що не потрібно!

***

● Ми намагаємося діяти в правовому полі, а переробити його під себе. Знаєте, це нагадує ото Миколу Васильовича Гоголя в «Ревізорі»: «легкость в мыслях необычайная». Це попахує «хлєстаковщиною».

***

● Я вас дуже прошу не опускатися до тих парламентських дрязг. Інакше вже це стає не просто смішним, це для мене, як професіонала, стає вже клінічних роздумів.

***

● Шановні колеги, ви знаєте, я щось уже не розумію. Коли Черняк казав, що купол коливається, я ще розумів. А от що сьогодні коливається, я вже не розумію.

***

● Безумовно, треба закінчувати цю неблагодійну діяльність.

***

● Давайте здійсним нарешті перший крок до єднання з нашим нещасним, обезздоленим народом. Почнемо ходити в такі ж поліклініки, як і народ, лікуватися в тих же лікарнях, відпочивати в тих же санаторіях, їздити в тому ж транспорті.

***

● І наші місця з виборцями також повинні бути одними і тими ж. Любити, так любити, а з любимим, як кажуть, і в шалаші рай.

***

● Ви розумієте, ми сьогодні вже почали і кишені тут вивертати і що завгодно, як ми виглядаємо перед людьми?

***

● Одержали 221 голос, хоч не зовсім була дотримана ця свобода голосування. Давайте не махайте руками, я ж знаю, як це все було.

***

● І тому все те, що розумним пропонується, все відкидається, тому потрібно зараз організувати знову ж таки гойдалки.

***

● Але якщо найдеться в цьому залі хоч одна людина, яка скаже, що я його образив чи принизив, хай встане і кине в мене камінь.

Рамки для прокурора,
або Ще раз про судово-правову реформу...

З ПРИЙНЯТТЯМ нової Конституції становлення і розвиток державності, в тому числі проведення судово-правової реформи, набули реальних конституційних форм. Безперечно, один із найголовніших її напрямів — приведення у повну відповідність з вимогами Основного Закону діяльності правозахисної системи. А зважаючи на те, що норми Конституції є нормами прямої дії, у забезпеченні їх виконання важлива роль відводиться саме органам прокуратури. А отже, в захисті конституційних прав громадян.

Діяльність їх регулюється розділом 7 Конституції. Згідно з ним прокуратура не входить до будь-якої гілки влади і становить систему державних органів, діяльність яких створює самостійну форму державних функцій.

Разом з тим як організаційно самостійна державно-правова інституція, виконуючи свої повноваження, прокуратура взаємодіє з усіма гілками влади і є важливим елементом у забезпеченні між ними балансу.

Хоча Конституція внесла істотні зміни в організацію і діяльність прокуратури, проте вони аж ніяк не стосуються основ прокуратури як самостійної інституції з її специфічними функціями та повноваженнями.

Реформування органів прокуратури насамперед не повинне суперечити конституційним засадам.

Тому пропозиції про віднесення прокуратури до органів державного управління або виконавчої влади не є такими, що відповідають Конституції. Щоправда, у розвинених країнах Заходу (США, Франція, Греція, Польща) прокуратура, справді, належить до органів виконавчої влади і підпорядкована Міністерству юстиції. Переважно до її функцій належить нагляд за розслідуванням кримінальних справ, дотриманням законів у місцях застосування заходів примусового характеру і підтримання обвинувачення під час розгляду кримінальних справ у суді. Але не забуваймо, що йдеться про справді правові держави із розвиненою і сформованою системою: держави, де реально втілено принцип поділу влад. Але, як і Україна, ці країни йшли до такого стану речей поступово. Тож не можна механічно перенести цю схему на наш ґрунт — потрібно пристосувати її, виходячи із власних потреб, можливостей та позитивного досвіду.

Згідно з Конституцією прокуратура становить єдину систему, яку складають Генеральна прокуратура, прокуратура Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя (на правах обласних), міські, міжрайонні, а також військові прокуратури.

Єдність прокуратури — її функціонування як незалежного центрального державного органу. Обумовлена вона єдиними завданнями, функціями, принципами її організації і діяльності, повноваженнями з виявлення правопорушень і засобами реагування на них.

Ст.121 Основного Закону чітко визначила сферу діяльності прокуратури, основні її функції: підтримання державного обвинувачення в суді, представництво інтересів громадян або держави в судах у випадках, визначених законом, нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство та нагляд за додержанням кримінально-виконавчого законодавства.

Тобто органи прокуратури позбавляються функцій загального нагляду проведення попереднього слідства. Але йдеться не просто про вилучення цих функцій, а про передання їх іншим органам. Що означає насамперед посилення ролі суду в державі, органів досудового слідства, дізнання, юстиції та інших. А загалом йдеться про приведення організації і порядку діяльності органів прокуратури відповідно до норм Конституції, створення необхідних правових умов для вдосконалення її функцій та діяльності у захисті інтересів громадян і держави, визнання гарантій правового статусу прокуратури саме як самостійної системи, а також основних принципів і механізмів взаємодії органів прокуратури з іншими гілками влади.

Можливо, доцільно визначити і закріпити усі ці питання у новому законі про прокуратуру. Тим більше, що чинний закон (від 5.11.91) не враховує багатьох нововведень, лише декларативно відмовився від загальнонаглядових функцій і не визначив чітко межі здійснення нагляду. Тим більше, що здійснення цих функцій розширено і в центральному апараті Генеральної прокуратури, і на обласному рівні. Тому, можливо, потрібно створити єдиний відділ, котрий здійснював би ці функції, а потім уже почати поступове скорочення функцій загального нагляду. Для цього спочатку упорядкувати законодавчо підстави проведення перевірок, повністю виключити підміну органів контролю і управління та їх юридичних служб. Такі перевірки повинні проводитися шляхом порушення кримінальної справи або представництва інтересів громадянина або держави в суді шляхом заявлення позову. Це дасть можливість відмовитися від практики поголовних перевірок загального нагляду та великомасштабних пошуків порушень чинних законів.

Але, у свою чергу, керуючись вимогами п.9 «Перехідних положень» Конституції, потрібно реорганізовувати слідчий апарат шляхом розробки нормативних актів, які забезпечили б дійсну його незалежність.

Крім того, п.3 ст.121 Конституції вводить нове поняття — досудове слідство. Це означає, що потрібно сформувати систему відповідних органів і прийняти закон, що регулює їх діяльність.

До речі, самостійність прокуратури підтверджено і її функцією представництва інтересів громадян і держави в суді (п.2 ст.121 Конституції). Одночасно зазначена функція є однією з гарантій утвердження міжнародних норм права.

Проте у визначенні цього поняття є й істотні розбіжності у різних законодавчих актах.

А саме. Ст.35 чинного закону про прокуратуру зазначає, що прокурор може вступити в справу на будь-якій стадії процесу, якщо цього потребує захист конституційних прав громадян, інтересів держави та суспільства.

Ст. ст.13 та 118 Цивільно-процесуального кодексу надають прокуророві право звернутися до суду із заявою про захист прав і законних інтересів громадян, державних інтересів і визначають випадки, коли саме прокурор бере участь у розгляді судом цивільних справ.

Згідно зі ст.2 нової редакції Арбітражно-процесуального кодексу, арбітражний суд порушує справи за позовними заявами прокурорів та їх заступників, які звертаються тільки в інтересах держави. Ці розбіжності призвели до різного визначення поняття права прокурора на пред'явлення позову в інтересах держави судами загальної юрисдикції і арбітражними. Термін «інтереси держави», як правило, пов'язуються із суто матеріальними інтересами. Але, як на мене, мова повинна йти про інтереси держави в широкому розумінні слова й уособлювати економічні, політичні інтереси, інтереси в соціальній та інших сферах діяльності держави.

До того ж конституційне право прокурора — представництво інтересів громадянина і держави в суді тягне за собою і його право визначити, чи є інтерес держави в конкретному випадку. Тож проблем задосить. І в їх розв'язанні вбачаю найголовнішу роль Комітету Верховної Ради з питань правової реформи.

А загалом побудова правової держави потребує підвищення ролі та дійовості прокурорського нагляду, посилення незалежності прокуратури, виключення впливу на її діяльність, створення достатніх гарантій для успішного виконання поставлених перед нею завдань. Але, проводячи реформування, потрібно пам'ятати, що реформа — це не революція. Вона має не знищувати існуючу структуру, а вдосконалювати заради захисту конституційних прав та інтересів громадянина і держави.

Василь ОНОПЕНКО,
кандидат юридичних наук,
народний депутат України.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні

З метою забезпечення реформування системи державного управління в Україні, створення умов для побудови відповідно до Конституції України демократичної, соціальної, правової держави, утвердження і забезпечення прав людини і громадянина **постановляю:**

1. Покласти в основу здійснення реформування системи державного управління основні положення Концепції адміністративної реформи в Україні, розробленої Державною комісією з проведення в Україні адміністративної реформи.

2. Установити, що координація заходів щодо проведення адміністративної реформи в Україні здійснюється Прем`єр-міністром України В. Пустовойтенком.

Визначити, що контроль за розробленням та реалізацією пропозицій щодо впровадження положень Концепції з питань реформування центральних органів виконавчої влади здійснює заступник голови Державної комісії з проведення адміністративної реформи в Україні, віце-прем`єр-міністр України С. Тігіпко, а з питань реформування місцевих органів виконавчої влади —заступник голови Державної комісії з проведення адміністративної реформи в Україні, Глава Адміністрації Президента України Є. Кушнарьов.

С. Тігіпку, Є. Кушнарьову внести до 15 вересня цього року на затвердження Президентові України план першочергових заходів щодо проведення адміністративної реформи, виходячи з основних положень Концепції.

3. Кабінету Міністрів України:

утворити робочу групу з проведення реформи центральних органів виконавчої влади, підпорядкувавши її віце-прем`єр-міністрові України С. Тігіпку;

внести у двотижневий строк на затвердження Президентові України проект Положення про робочу групу з проведення реформи центральних органів виконавчої влади та забезпечити розміщення і технічне оснащення цієї робочої групи;

вирішити питання щодо фінансування робіт з проведення адміністративної реформи в Україні.

4. Є. Кушнарьову утворити робочу групу з проведення реформи місцевих органів виконавчої влади та подати у двотижневий строк на затвердження Президентові України проект Положення про цю робочу групу.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 22 липня 1998 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про деякі питання захисту банківської таємниці

У зв`язку з ратифікацією Конвенції про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, 1990 рік, та відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України **постановляю:**

1. Заборонити уповноваженим банкам України:

відкриття анонімних валютних рахунків фізичним особам (резидентам і нерезидентам);

здійснення банківських операцій за відкритими до набрання чинності цим Указом анонімними валютними рахунками фізичних осіб (резидентів і нерезидентів), за винятком їх закриття або трансформації в інші рахунки, в тому числі кодовані, та зарахування нарахованих відсотків.

2. Установити, що зарахування нарахованих відсотків за анонімними валютними рахунками фізичних осіб (резидентів і нерезидентів), відкритими до набрання чинності цим Указом, здійснюється уповноваженими банками відповідно до строків, визначених умовами цих вкладів, але за період не пізніше 1 липня 1999 року.

3. Установити, що довідки по рахунках і вкладах фізичних осіб видаються самим клієнтам та їх представникам, а також на письмову вимогу органам дізнання та попереднього слідства у кримінальних справах, що знаходяться в їх провадженні, судам у справах, що знаходяться в їх провадженні.

4. Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 1 серпня 1995 року №.679 «Про відкриття анонімних валютних рахунків фізичних осіб (резидентів і нерезидентів)».

Національному банку України розробити та затвердити у місячний строк:

порядок відкриття та функціонування кодованих рахунків фізичних осіб (резидентів і нерезидентів) у іноземній валюті та національній валюті України;

порядок закриття діючих анонімних валютних рахунків фізичних осіб (резидентів і нерезидентів) або трансформації цих рахунків у інші рахунки.

6. Покласти на Кабінет Міністрів України надання офіційних роз'яснень щодо цього Указу.

7. Цей Указ набирає чинності у порядку, передбаченому пунктом 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 21 липня 1998 року.

Християнство: мораль і політика

ДИСКУСІЇ про те, яким шляхом вивести Україну з кризи, здається, не матимуть кінця. І коли дослухаєшся змісту цих дискусій, аналізуєш пропозиції сторін, зважуєш аргументи опонентів, розумієш, що в них є чимало посправжньому розумного й продуктивного. Але дискусії тривають, а криза загострюється. Конструктивні кроки блокують, та з усього розмаїття рішень обирається якщо й не найгірше, то, цілком очевидно, і не найкраще. І якщо спитати моїх колег по депутатському корпусу «в чому річ?», почуєш чимало цілком влучних відповідей, можливо, навіть отримаєш розгорнутий аналіз ситуації з переліком конкретних винуватців і навіть більш-менш ефективні рецепти розв'язання тих чи інших проблем. Однак те, що ці схеми неможливо буде реалізувати ані сьогодні, ані завтра, ані, ймовірніше за все, позавтра, розуміють усі.

Отже справді замислимося: в чому ж річ? Замислитися над цим варто не позаконтекстуально — адже ми не єдині у світі, хто прагне ефективної ринкової економіки, справедливого суспільно-політичного устрою і громадянського миру. Але й не в поширеній нині «туристично-споглядальній» манері: мовляв, був я там і там, бачив те й те, тож мерщій спробуймо це і в нас. Якщо ми серйозно подивимося на перебіг цивілізованого розвитку впродовж, принаймні, останніх століть, то побачимо одну дуже істотну — якщо не сказати визначальну — закономірність. Суспільну динаміку зумовлюють не лише економіка й політика; вона вирішальною мірою залежить від моральної спрямованості. Капіталізм здолав середньовіччя не завдяки «вищій продуктивності праці», як торочилося у підручниках з політекономії, а завдяки розвиненішій, моральнішій етиці. А вже на ґрунті цієї етики з'явилася вища продуктивність праці. І «дикий капіталізм» теж було приборкано саме завдяки новій, гуманістичнішій етиці. Немає іншого розвитку поза розвитком моралі; будь-яке нарощування технологій і багато іншого — корисного та потрібного, поза сумнівом, — без морального опертя обертається крахом. Причому тільки нам це здається відданим мрійництвом, яке не має безпосереднього зв'язку із «суворою реальністю». Свідомість, інфікована вульгарним соціологізуванням, відкидає те, чого давно вже дійшла світова суспільно-громадська думка. Нації, які серйозно поставилися до уроків найжахливішого в людській історії XX століття, зрозуміли (сподіваймося, остаточно), що моральні закони настільки ж об'єктивні, як, скажімо, фізичні або хімічні. Їх неможливо «об'їхати» без катастрофічних наслідків. Спроба відкинути духовні й моральні перестороги закінчилися «пандемією зла», Освенцімом і ГУЛАГом. Спроба домовитися зі своєю совістю, в одному випадку чинити сумлінно, а у двох інших — ні, закінчується на краю прірви.

Ще зовсім недавно, висловлюючи ці думки, я відчував зусібічний скепсис, намагання перевести розмову на, сказати б, прагматичніші рейки. Але ситуація змінюється, бо здоровий глузд таки примушує дедалі більше людей усвідомити згубність цієї «прагматичної аномалії» і вирватися з того катастрофічного зачарованого кола, де слово нічого не значить, де підступ, наклеп та інтригу вважають прийнятними засобами міжособистісного спілкування і трохи не єдиним легітимним знаряддям політичного процесу. Однак усвідомлення цього вимагає дії, стратегії перетворення, етичної програми.

Власне цю програму й покладено в основу діяльності нещодавно створеного Всеукраїнського об'єднання християн. Ми виходимо з двох нероздільно взаємопов'язаних реальностей. Перша — це гостра потреба суспільства у послідовному перетворенні на засадах християнських цінностей, котрі не існують окремо, для вжитку в якихось вузьких сферах людського буття, а мають бути застосовними до всіх виявів суспільної активності. Чим послідовніше це здійснюватимуть, тим досконалішим виявиться наш соціум.

Друга реальність — це принципова можливість перетворення суспільства на засадах християнських цінностей, яке (перетворення) постає і метою, і обов'язком християнина. Немає нічого алогічнішого і несумісніншого з Євангелієм, ніж відмова від вдосконалення суспільства. Адже християнство — це Істина, проповідна всім і звернена до кожного. Християнин не має права тікати від дійсності, миритися з несправедливістю і мовчки спостерігати за тим, як брутально нехтують заповіді його Вчителя. Так само, як ми відчуваємо потребу і обов'язок збиратися для спільного Його вшанування, ми повинні об'єднуватися для втілення величних істин у суспільному житті. Навряд чи має сенс наводити численні приклади високої ефективності таких християнських об'єднань, котрі дають нам європейські країни. Це правда, що політика в нас брудна справа. Але саме християни покликані і здатні очистити політику від бруду, надати їй справді морального вектора. Саме християни розуміють, що політика потребує чогось зовнішнього стосовно себе самої, якогось чутливого камертона, відповідно до котрого належить розміряти погляди, вчинки й дії політичного процесу. Цим «чимось» не може бути жодна земна структура і лише вихід поза звичне коло марноти дає прозорі і зрозумілі критерії.

Всеукраїнське об'єднання християн таким чином прагне застосувати саме християнські, якщо дозволено так буде сказати, технології до розв'язання тих надважливих проблем, які дедалі жорсткіше тиснуть на нашу країну. Це не абстракція і не спроба віднайти чергове «ноу-хау». Впродовж останніх ста років православна, католицька і протестантська богословсько-соціальна думка розробила надзвичайно плідні концепції людського, суспільного і цивілізаційного розвитку. Ці концепції, по суті, охоплюють усе розмаїття соціальної практики і політичного розвитку. Варто підкреслити, що згадані концепції в жодному разі не перекреслюють здобутків світової політології та соціології і навіть не конкурують з ними, а швидше синтезують їх. Тому вони не є утопіями, але і не претендують на тоталітарні «єдиноправильні» вчення. Християнська соціальна наука, якщо говорити дуже просто, спонукає діяти згідно з золотим етичним правилом, яке випробуване тисячоліттями, і досконаліше за нього придумати просто неможливо. Можна ще й ще раз спробувати обійти ці настанови, набити ще кільканадцять гуль, але, якщо суспільство сподівається вижити, воно все одно повернеться на шлях, у підґрунті котрого не пісок сьогоденних розрахунків, а міцний камінь моральності.

Існує випробувана система впливу християнства на соціальні відносини і стан суспільної моралі. Це Церква, яка повсякчасно і наполегливо вказує соціумові на його вади, закликає підняти очі над щоденною рутиною і досягти миру в собі, з оточенням і з усім людством. Це мирські покликання християн, які на кожному місці не забувають, що є християнами, і відповідно діють в лікарнях і школах, на виробництві й у сфері побуту. Природно, і вступаючи в політичні партії, профспілки, громадські організації, християни завжди залишаються вірними євангельським настановам. Якщо ж жодна з існуючих партій не здатна задовольнити їхніх вимог до моральності здійснюваної ними політики, християни не лише можуть, а й повинні створювати власні. Але в кожному разі християнин починає з себе; християнство тоді і лише тоді зуміло ненасильницьки подолати язичницьку імперію, коли протиставило могутній машині пригноблення й утиску свободу кожної особистості чинити так, як її спонукає до цього втілений в індивідуальній совісті Вищий Абсолют. І сьогодні ми прагнемо передовсім до власного очищення, а не викриття чужих гріхів і прорахунків.

У цьому сенсі не можна, звичайно, оминути ситуацію, яка реально склалася у сфері релігійних і, насамперед, міжхристиянських відносин в Україні. Ситуація ця непроста. Навіть більше, аналіз її, який постійно здійснює команда експертів Всеукраїнського об'єднання християн, свідчить, що тут значно більше небезпечних підводних каменів і прихованих потенціальних вогнищ небезпеки, ніж вважається. Причому ментальні наслідки видаються мені набагато небезпечнішими, ніж навіть ті оперативні загрози, котрі становлять між- і внутрішньоцерковні конфлікти громадянському мирові в країні. Протистояння між християнами руйнує саме ядро їхньої місії бути «сіллю землі», і, кажучи мовою Евангелія, закваскою. Воно обезсброює християнство перед наступом зневіри, цинізму і безмірного споживацтва, спрямованого не на духовне зростання, а, зрештою, на найниціші потреби, якими б масштабними ті не здавалися. Але нашим аналізом керує не полохливий катастрофізм і не хвороблива жага видати нагора страшнішу, ніж учора, страхоту. Тому й бачимо те, що дехто воліє не помічати. Серед «неполітичного», наприклад, те, що надзвичайно важко й повільно, але вивільнені з тоталітарних обіймів церкви все ж таки розширюють навкруги себе поле духовної напруги. Очевидно й те, що християнська спрямованість суспільного розвитку створює і серйозну противагу вибухам ненависті й викидам «чорної енергії». Україні ще до незалежності пророкували релігійні війни, але навіть у найгостріші періоди міжконфесійного протистояння вмикався запобіжник, навіть ціла система самозбереження, яка кожного разу зупиняла фатальний розвиток подій.

Це також треба мати на увазі, конструюючи схеми врегулювання конфліктів на релігійному ґрунті, особливо «стратегам», котрі налаштовані «мирити» християн ЗМОПом і гумовими кийками. Поза сумнівом, рівень зниження конфліктності у релігійному середовищі нікого не може задовольнити. Тим швидше треба визнати, що до врегулювання міжконфесійних конфліктів ще не було застосовано саме християнських засобів. Була сила-силенна нарад, були координаційні та ще якісь ради, були доручення й протоколи, але не було міжхристиянського діалогу. То чи варто дивуватися контрпродуктивності багатьох заходів?

Тому Всеукраїнське об'єднання християн працює над розгортанням саме такого діалогу. Є цілковита ясність, чим він не повинен бути за жодних умов і чим він повинен стати. Отже, цей діалог ведеться між християнами, які передусім свідомі своєї належності до світової християнської общини. Насамперед, вони — християни. Вже потім — православні, католики або протестанти. І ще після цього — ті чи інші релігійні структури, юрисдикції, деномінації... Боротьба за кафедри, зони впливу, близькість чи віддаленість стосовно влади — усе це просто випадає, поступається справді головному.

Перші кроки на шляху такого діалогу пройшли під суцільний акомпанемент скептичних коментарів; вони не вщухли вповні й до сьогодні, але значно втратили впевненість. Тому що з'ясувалося: соціальний простір, на якому готові співпрацювати християни, насправді неозорий. Це перш за все та сфера, де християни завжди були попереду інших — сфера милосердя, доброчинства, допомоги стражденним і потребуючим. Те, що зробило тут християнство за дві тисячі років свого існування, змінило обличчя світу — адже християнин не може відчувати комфорту, коли ближній його в біді та злиднях. Злидні суперечать духові Християнової науки, бо руйнують гідність людини, яку проголошено метою суспільного розвитку. Саме тому економічна програма Всеукраїнського об'єднання християн — це і програма боротьби із зубожінням. Далі. Християни одностайні в бажанні морального вдосконалення суспільства і зокрема — у прагненні виховувати підростаюче покоління. Те, що християнські цінності виключно позитивно впливають не лише на духовний рівень юнацтва, але й на стан здоров'я, міцність родини, тривалість життя та інші показники людського розвитку, доведено соціологічними, психологічними і статистичними дослідженнями у багатьох країнах світу і давно вже не підлягає сумніву. Існують і цілком задовільні методики виховання; є також впевненість у тому, що, впроваджуючи їх у життя, вдасться зняти певні міжвіросповідальні протиріччя. Наступний вузол згоди — опіка військовослужбовців. Людина, яка перебуває в екстремальних умовах, потребує духовного здоров'я, як, мабуть, ніхто інший. Назву також природо- і пам'яткоохоронну діяльність, збереження шедеврів сакрального мистецтва, розвиток національної школи іконопису і храмобудівництва (саме розвиток, а не консервація дореволюційного рівня, підкреслю) та багато іншого.

І тільки на перший погляд християни не здатні дійти спільної позиції в політиці. Насправді такі соціальні християнські цінності, як справедливість, солідарність і свобода, котрі не існують одна без одної, не так уже часто, зізнаємося, реально зустрічаються у нашій політиці. Їх наявність (так само, як і відсутність) дуже легко встановлюється і стає критерієм приєднання чи неприєднання до певного політичного руху.

Ще однією великою оманою є переконаність, нібито християнська політика — це така собі боротьба виключно за вдосконалення законодавства про свободу совісті, повернення храмів і церковного майна, полегшення в оподаткуванні тощо. Немає слів, для християн, об'єднаних у Церкви, це виключно важливо, бо дає змогу Церкві ефективніше здійснювати свою земну місію. Але сфера докладання зусиль християн і християнських об'єднань незмірно ширша за сферу лише державно-церковних відносин. Ця сфера — усе суспільство. Християни готові і здатні зробити його кращим, людянішим і більш відповідним до Божого задуму.

Валерій БАБИЧ,
народний депутат України.

Олександр Мороз пророкує «третю силу»

Голова фракції «Лівий центр», екс-голова Верховної Ради України Олександр Мороз вважає, що невдовзі на політичній арені держави виникне «третя сила» — лівоцентристська. На прес-конференції він висловив думку, що цю силу, яка відрізнятиметься від консерваторів зліва і справа — комуністів і Народного руху, можуть сформувати парламентарії блоку соціалістів і селян, СДПУ(о), «Громади» і Партії зелених.

На думку Олександра Мороза, на майбутніх президентських виборах, можливо, від правого блоку балотуватиметься нинішній Президент, а від лівих — декілька кандидатів. Претендентами на президентство від лівого табору він назвав Наталію Вітренко (ПСПУ), Євгена Марчука (СДПУ(о) і Петра Симоненка (КПУ). За словами О. Мороза, лідер «Громади» Павло Лазаренко та нинішній Голова парламенту Олександр Ткаченко не боротимуться за президентство. Перший — у силу відомих обставин, а другий — тому, що «вкладається в теорію президентської адміністрації».

Водночас, коментуючи роботу парламенту, його екс-глава висловив сподівання, що О. Ткаченко сприятиме налагодженню конструктивної співпраці виконавчої та законодавчої гілок влади. «Новий голова вміє відстоювати свою позицію і не дозволить, щоб хтось топтав авторитет парламенту», — сказав О. Мороз. Негативним моментом у роботі 1-ї сесії ВР він назвав сповільненість законодавчої роботи парламенту у зв'язку з виборами Голови ВР. На його думку, восени виникне гостра дискусія під час розгляду проекту держбюджету-99, а також постане питання про відповідальність уряду за «вільне» використання бюджетних коштів.

Олександр Мороз не вважає за доцільне створення в парламенті окремої фракції Селянської партії, яка нині входить до об'єднання «Лівий центр». Він висловив занепокоєність тим, що обрані до парламенту бізнесмени не можуть реалізувати свій потенціал законодавців, оскільки їм нав'язують певну точку зору. Тому Олександр Мороз має намір наполягати на негайному внесенні до виборчого закону змін стосовно проведення виборів лише за пропорційною системою, що дозволить, на його думку, створити у Верховній Раді інший політичний клімат та уникнути тиску на депутатів з боку виконавчої влади, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

У номер

● *Київ*

По підручники — до магазину

Постановою Кабміну з 1 січня 1999 року підручники і навчальні посібники для 5—11 класів загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів України будуть у вільному продажу і за повну вартість, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Підручники і посібники, термін користування якими не закінчився і які не вилучаються з бібліотечних фондів навчальних закладів, надаватимуться учням у користування в установленому порядку.

Учні 1—3(4) класів загальноосвітніх навчальних закладів, спеціальних загальноосвітніх шкіл-інтернатів для дітей з фізичними чи розумовими недоліками, санаторних шкіл-інтернатів, а також діти-сироти, діти, позбавлені опіки батьків, діти з сімей, що одержують державну допомогу, користуватимуться бібліотечними фондами, сформованими за рахунок бюджетних коштів.

● *Луганськ*

Прапор від «Колумба»

Спільне українсько-російське підприємство «Колумб» з Луганська, схоже, «відкрило» Україну всерйоз і надовго. Адже саме тут виготовлено Державний прапор, який майорить у столиці нашої держави над куполом Верховної Ради. Як і ті, що піднято на флагмани українських Військово-морських сил «Гетьман Сагайдачний», та на сотнях митниць уздовж Державного кордону України.

На підприємстві також випускають сувенірну продукцію: значки, герби, етикетки, календарі тощо. А ще — спеціальні наклейки на папері та плівці підвищеної якості для оформлення літаків і навіть підводних човнів.

● *Сімферополь*

З усієї команди вижив, схоже, один

Вісім з дев'яти членів екіпажу сейнера «Шквал» загинули внаслідок вибуху, що стався на борту судна неподалік смт Кача, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-центрі МінНС.

Пощастило врятуватися лише одному членові екіпажу — матросу Андрію Можайському, якого було знайдено у морі і піднято на борт водолазного мотобота ВМС України «Краб». Він перебував у воді протягом 7 годин.

За словами врятованого, екіпажем «Шквалу» під час тралення на борт було піднято бочкоподібний предмет чорного кольору, біля якого зібралася вся команда. Невдовзі пролунав вибух. Можайський опритомнів у морі, а коли піднявся на судно, що тонуло, то людей там уже не було. Незабаром судно затонуло у 10 милях від мису Лукул.

На думку військових, чорним предметом, що вибухнув, могла бути міна. Ведуться роботи для підйому сейнера. Розпочато слідство.

А без вказівки «із гори» у нас робота не горить

ДНЯМИ на вулицях Рівного заметушилися працівники шляхового господарства, а невдовзі око місцевого автомобіліста вже тішив темний колір свіжого асфальтового покриття.

Безпосереднє керівництво благоустроєм міста взяв на себе міський голова Віктор Чайка. Саме з його поверненням пов'язують місцеві мешканці активізацію робіт із впорядкування вулиць. У газеті «Рівне вечірнє» навіть почали з'являтися статті під заголовками на зразок: «Чергову нараду на свіжому повітрі міський голова провів у районі автовокзалу».

Читаю далі: «Отже, яким чином здійснюються роботи з благоустрою навколо автовокзалу і приїхав подивитися... п. Віктор Чайка. У супроводі кількох начальників він обійшов увесь район, постійно наголошуючи кожному з них на терміновому усуненні недоліків, які траплялися на шляху. Деякі з них, до речі, були ліквідовані тут же на очах учасників наради, як-от: працівники тресту зеленого господарства вмить спиляли величезні гілки у сквері, які перегородили прохід асфальтованою доріжкою...»

Отакої! А без втручання голови міськради гілки не можна було обрізати? Невже необхідні вказівки високого начальства, аби робити свою справу, виконувати власні обов'язки?

От в Острозі місцева влада пішла іншим шляхом: втомившись вказувати комунальникам на недоліки, розпустила відповідні служби і уклала договори на прибирання вулиць та освітлення міста з окремими підприємцями. Працівників, які мають піклуватись про чистоту острозьких вулиць, поменшало у кілька разів (відповідно зменшилися й витрати з місцевого бюджету), а на результати їхньої праці ніхто не скаржиться. Не потрібні підприємцям ані наради просто неба, ані вказівки міського керівництва. Договірні стосунки прості: зробив справу — заробив гроші, не зробив — запросимо іншого. Можливо, варто застосувати острозький досвід і в обласному центрі?

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівне.

Справи комунальні

ДО РЕЧІ: конкуренти державним комунальним службам з'явилися й у Львові. Скажімо, приватне підприємство «СІС-Львів» займається вивезенням сміття. У планах фірми — запровадження сортування відходів, яке значно полегшить їх утилізацію.

На знімку: машина «СІС-Львів» завжди приїздить вчасно.

Пенсіонерів «усиновлять» банки

Щось новеньке

НЕВЧАСНУ виплату пенсій найчастіше пояснюють дефіцитом Пенсійного фонду (ПФ). На початку липня підприємства та установи були винні ПФ більш як 3 млрд. гривень, а фонд, у свою чергу, заборгував пенсіонерам 1,7 млрд. гривень.

На думку правління ПФ, ситуація значно поліпшиться після набрання чинності указом Президента України «Про впорядкування сплати збору на обов'язкове державне пенсійне страхування та раціональне використання коштів Пенсійного фонду України».

Згідно з цим документом, підписаним 4 липня 1998 року, фізичні особи-підприємці сплачуватимуть збір на обов'язкове державне пенсійне страхування не лише за найманих працівників, а й зі свого власного доходу (нарівні з підприємцями, які не використовують найману працю). Крім того, пенсійний збір нараховуватимуть на всі види виплат (зокрема, на матеріальну допомогу), що здійснюються за рахунок фонду оплати праці. Не звільнятиметься від пенсійного збору і платня, видана в натуральній формі.

Не менш цікаві нововведення чекають і на самих пенсіонерів. Річ у тім, що згаданий указ скасовує монополію державних підприємств поштового зв'язку на виплату та доставку пенсій. За словами голови правління ПФ Бориса Зайчука, співробітництво з «Укрпоштою» ставало Пенсійному фондові в 300 млн. гривень щороку. Зв'язківці беруть за свої послуги 2,9 відсотка від суми виплачених пенсій, тоді як їхні колеги з Молдови вимагають за той самий «сервіс» лише 1,5 відсотка, а росіяни — 1,8.

Щоб зменшити ці витрати, з вересня пенсії виплачуватимуть через особові вкладні рахунки в банківських установах (за винятком тих населених пунктів, де банків немає). Перелік цих установ визначать Кабінет міністрів та Національний банк. До нього вже потрапили поштово-пенсійний банк «Аваль», Ощадбанк, Промінвестбанк, Укрексімбанк, Укрсоцбанк та агропромбанк «Україна».

На нещодавній прес-конференції керівники Пенсійного фонду запевнили, що наші дідусі та бабусі швидко відчують усі переваги нової системи: по-перше, в банку вони зможуть отримувати пенсію будь-якого дня, одразу після надходження коштів, а по-друге, на залишки коштів на рахунку ще й «набігатимуть» відсотки. Платити за здійснення таких операцій пенсіонерам не доведеться. До речі, подібна схема з осені минулого року працює в Києві, де 20 тисяч пенсіонерів отримують належні їм гроші через банк «Аваль».

Як з'ясувалося на прес-конференції, положення президентського указу не викликали ентузіазму в Комітеті Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів. На переконання його голови Віталія Луценка, пенсіонери повинні самі вирішувати, де і як вони отримуватимуть гроші, а перелік відповідних банківських установ має визначатися тільки за результатами тендеру.

До того ж не варто сподіватися, що навчені гірким досвідом пенсіонери одразу вишикуються в чергу біля банківських віконець. Трастовий бум, перетворені на папірці ощадкнижки вже давно підірвали в них довіру до таких нововведень.

Ганна РОМАНЦОВА.

Літо-98

Крим відлякує цінами й вабить відсутністю мовного бар'єра

МІНІСТЕРСТВО курортів і туризму Криму разом з відповідальними працівниками індустрії відпочинку намагається виправити помилки початку курортного сезону, коли керівники оздоровниць влаштували нечуваний стрибок цін на путівки. І прорахувалися.

Напівпорожні санаторії й пансіонати — результат марних спроб швидко наповнити бюджет автономії грошима невибагливих відпочивальників. Відлякують туристів не лише ціни, а й не надто гостинні дії митників і особливо ДАІ, яка з ентузіазмом штрафує залітних автолюбителів. Та й ціни на транспортні послуги «стрибнули»: нині авіаквиток з Москви до Сімферополя коштує на третину дорожче, аніж до Сочі, і удвічі — аніж до Кіпру! То й не дивно, що «нові» росіяни і навіть деякі «старі» віддають перевагу кіпрському маршруту.

Втім, навіть за таких несприятливих умов третина усіх відпочивальників на півострові — громадяни Росії. На жаль, більшість з них оминають кримські пансіонати та санаторії, віддаючи перевагу дешевшому «дикунському» відпочинку.

На щастя, спектр приватних «готельно-барачних» послуг, що їх пропонують підприємливі квартирні господині, спритні посередники-таксисти та офіційні квартирні бюро, досить широкий: від дешевої фанерної клуні, що за два кілометри від пляжу, до кількаповерхового котеджу на самісінькому березі. Нині пристойну кімнату з видом на «найсиніше» море можна сторгувати за 5—8 доларів на добу. Проте ціни на житло щодня зростатимуть аж до початку вересня.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото Олександра КРЕМКА.

Споживчий ринок

Шлунково-податкові пристрасті

Днями в облдержадміністрації відбулася нарада з питань якості харчової продукції. Окрім керівників міських та районних виконавчих структур, правоохоронців, митників та працівників ДПА, у ній брали участь керівники відомих в області переробних підприємств та комерційних структур, директори ринків, власники закладів громадського харчування.

З'ясувалося: споживчий ринок області наводнений низькоякісною харчовою продукцією, і всі спроби відповідних структур дати лад цій сфері поки що не мали відчутних результатів.

Як зазначалося на нараді, вісімдесят відсотків усіх продуктів харчування, які завозять чи виготовляють на Дніпропетровщині, не відповідають вимогам якості. Водночас більш як третина з них уникає ще й державного оподаткування, тобто імпортується контрабандою або виготовляється «тіньовиками» у підпільних цехах.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

***К**НИГУ, назву якої винесено в заголовок цієї статті, мені довелося побачити в середині 1997 року на робочому столі мого колишнього колеги по спільній роботі в Міністерстві економіки України Розсильного Леоніда Івановича — нині голови ДАТ «Укрресурси».*

«Програма...» не містила грифів «Секретно» або «Для службового користування», і я, з дозволу хазяїна кабінету, з великим інтересом ознайомився із змістом цього унікального документа.

БІЛЬШ як шість років мені довелося працювати на посадах заступника голови Держпостачу, заступника міністра Мінекономіки України, проте аналогічного документа у Раді Міністрів республіки на той час я не бачив, та його, мабуть, і не було.

Згадалася також робота заступником директора з виробництва на меткомбінаті «Криворіжсталь». Тоді з призначенням директором комбінату Гладуша Віктора Дмитровича така «Програма...» на комбінаті з'явилася. Складалася вона виробничим відділом підприємства на наступний місяць. Тут було представлено планове виробництво в цілому і кожного цеху окремо, ремонти основних та допоміжних агрегатів, випуск нової продукції, основні показники тощо.

Плановий відділ, служби головних спеціалістів (основного виробництва, механіки, енергетики, залізничники тощо), кожний підрозділ комбінату прораховували програму дій фінансами, робочою силою, сировиною, енергією, необхідними матеріалами, вирішували питання з працівниками відповідних міністерств, суміжних підприємств. До 25 — 26 числа була повна ясність, як нам треба буде працювати, щоб у плановому місяці упоратися з програмою.

Аналогічні програми дій з'явилися і в Міністерстві чорної металургії з приходом міністра Галкіна Дмитра Прохоровича. Саме з його подачі в металургії України до кожної ідеї, кожної пропозиції ставилося запитання: «Де рахунок?». Навмання, без глибокого пропрацювання жодна пропозиція не приймалась, якою б привабливою вона не була...

ТОМУ з особливою увагою й величезним інтересом розкрив «ПРОГРАМУ ДІЯЛЬНОСТІ...».

«Відповідно до Конституції України Кабінет Міністрів України розробив на строк своїх повноважень Програму діяльності, яка спрямована на відродження реформування економічних відносин та організаційне забезпечення економічної трансформації з метою досягнення позитивних зрушень у поліпшенні добробуту населення...

Програма зорієнтована на практичну реалізацію стратегічного курсу економічних реформ, проголошеного Президентом України Л. Кучмою. У процесі її підготовки враховувалися положення Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України 11 жовтня 1995 року».

Так мобілізуюче привабливо й красиво була викладена преамбула програми.

Автор або автори не претендують на повний і глибокий аналіз змісту «Програми...» та її виконання, проте як металурга мене насамперед зацікавило, «... які першочергові завдання стоять перед металургійним комплексом?».

Усього півтори сторінки (чотири пункти) зі 141 сторінки всієї «Програми...» було відведено металургії —галузі, що забезпечувала на момент створення «Програми...» Україні 40% валютних надходжень.

Перший пункт (займав цілу сторінку) у загальних фразах закликав металургів:

— розширити базу сировини за рахунок збільшення обсягів та результативності геологорозвідувальних робіт;

— освоїти нові технології та види продукції за рахунок коштів підприємств, іноземних інвестицій, використання кредитів комерційних банків тощо.

У другому пункті планувалося провести роботу зі створення з іноземними виробниками алюмінієвої компанії; компанії з виробництва та поставки труб великого діаметра для нафтогазопроводів і промислово-фінансової групи з виробництва титану й титанового прокату.

Три пункти викладено досить-таки чітко:

— завершити реконструкцію та впровадження нових технологій на комбінаті «Криворіжсталь» прокатних станів № 250-1 і 250-6;

— здійснити до кінця 1996 року підготовку та техніко-економічне обґрунтування об'єднання комбінату «Криворіжсталь», Новокриворізького ГЗКу та коксохімічного заводу;

— створити потужності для виробництва нарізних труб нафтового сортаменту (200 тис. т.) та водогазопровідних труб із антикорозійним покриттям (150 тис. т.).

Три конкретні пункти на всю галузь, що посідала на той час ще п'яте місце у світі після Японії, США, Китаю та Росії й випереджала такі розвинені країни, як Німеччина, Італія, Франція!

Як на мене, явна недооцінка металургії.

Що стосується пунктів відносно «Криворіжсталі», то у мене (а я пропрацював на цьому найбільшому заводі три десятки років), було приємно на душі, що уряд і парламент відзначають у «Програмі..» персонально флагман України.

З ІНШОГО БОКУ, об'єктивно розглядаючи «Програму...», слід зазначити, що пункти по «Криворіжсталі» не заслуговують на таку увагу!

По-перше, **цілковито не зрозуміло: чому раптом Кабмін і навіть Верховна Рада зацікавилися рядовими прокатними станами «Криворіжсталі»? Яке державне завдання розв'язував пуск цих станів?**

Інша справа — проблема України з листом. З листом узагалі і з автомобільним зокрема. ЗАЗ, КрАЗ, Київський мотоциклетний, заводи побутових холодильників тощо завжди зазнавали труднощів із забезпеченням цим листом.

По-друге, **чим зацікавило Кабмін і Верховну Раду питання об'єднання «Криворіжсталі» з коксохімічним заводом і НКГЗКом? Спортивний інтерес?**

Справді, у Сполучених Штатах йде, або вже минає, масове розукрупнення металургійних заводів, а в Україні — навпаки!

І по-третє — **до виходу у світ «Програми...» всі вказані пункти по «Криворіжсталі» було вже практично виконано.**

До того ж, не знизилась собівартість продукції, не було реконструйовано жодного застарілого виробництва, що мотивувалось основним чинником для об'єднання трьох найбільших підприємств.

У результаті — не поліпшилася робота комбінату «Криворіжсталь», і, звичайно, укрупнення «Криворіжсталі» й реконструкція прокатних станів на цьому комбінаті не покращили роботу галузі загалом.

А під час зустрічі директора «Криворіжсталі» Володимира Севернюка з Президентом України порушувалися зовсім інші питання.

Катастрофічна нестача власних оборотних коштів, недосконалість системи оподаткування й порядку збирання податків, про обмін безакцизного списання заборгованості (окрім як за рішенням суду), не відносити аванси, отримані від партнерів, до частини валового прибутку тощо. І Володимир Васильович Севернюк має рацію! Він порушив ті болючі питання, що хвилюють усю металургійну галузь.

Через нестачу фінансових коштів «Криворіжсталь» заборгувала всім підприємствам міста та суміжних областей. Обіцяла розрахуватися готовою продукцією, проте й метал віддає мізерною кількістю тривалий час.

Метал, отриманий суміжниками як борг від металургів, продається на 25 — 35 і навіть 40% нижче за заводську ціну, що посилює безнадійність стану металургійних підприємств.

Як снігова брила, зростає сума неплатежів. Якщо раніше у металургів не вистачало коштів на розвиток та розширене відтворення, далі на просту підтримку основних фондів у працездатному стані, то нині щомісяця примножуються суми заборгованості у заробітній платі.

Розв'язати ці питання потрібно було в «Програмі...».

Від неправильної постановки питань ніхто не виграв, у тому числі й «Криворіжсталь», а програли всі.

НУ А ЯК ЖЕ виконано решту пунктів «Програми...»?

Якщо відповісти коротко, то практично ніяк!

19 лютого 1997 року в Києві на першому з'їзді металургів і гірників колишній прем'єр-міністр П. Лазаренко у своєму виступі сказав, що Україна перебуває у кризовому стані і тому надати допомогу металургам неможливо. Західні інвестори металургію також не підримуватимуть, поки не буде приватизовано 74 % галузі.

У принципі, не можна заперечувати важливість приватизації як засобу стимулювання економічного розвитку. Про це свідчить чимало прикладів із світової практики. Користь від неї лише тоді, коли це суто економічний захід, що має на меті фінансове оздоровлення об'єкта, котрий приватизується, залучення приватних інвестицій для структурної перебудови. У противному разі ніхто на такий крок не йде.

В Україні металургійні держпідприємства також переторюються на акціонерні товариства.

Слід зазначити, що Україна в перебудові багато в чому йде за іншими країнами, зокрема за Росією. Акціонування та приватизація і в Україні, і в Росії пов'язані з переоціненням вартості підприємств. Ми маємо усвідомлювати, що в Росії найпримітнішим у ході приватизації став відхід держави від керування цим процесом. Підприємства продавалися за незрозуміло заниженими цінами. Магнітогорський меткомбінат було оцінено у 300 млн. руб. (за ціною одного цеху). За позовом прокуратури продаж визнано недійсним. За повторного продажу сума оцінки становила 22 млрд. руб., що теж не відповідає справжній вартості (ціни 1997 року). Приблизно така сама картина з Новолипецьким комбінатом, «Норильським нікелем», іншими підприємствами. У результаті державна казна спустошується, акції трудових колективів стають предметом фінансових спекуляцій, у підприємств не з'являються стратегічні інвестори.

Дещо схоже відбувається і в нас в Україні, і дуже не хотілося б бути так само покараними, як металурги Росії.

У той самий час французька «Юзинор-Сасилор», що об'єднує близько 90% металургії всієї країни, вперто залишається компанією із змішаним капіталом та переважною часткою державних акцій. А, наприклад, навіть для часткової приватизації австрійської металургії треба було близько 10 років. Одна з найбільш прибуткових європейських акціонерних компаній — фінська «Раутаруукі» — існує з 1962 року як державна з поступовим нарощуванням приватного капіталу, що зараз становить трохи більш як 30%.

Отже, підбиваючи підсумки економічного розділу «Програми...», що стосується металургів, необхідно відзначити його цілковиту формальність і безплідність авторів у пошуках виправлення стану справ.

ПРОТЕ, крім економічних проблем, у металургів не менш гостра й складна проблема сучасності — охорона довкілля. Поряд із вивченням на Заході ринкових відносин нам необхідно вивчити і досвід ведення екологічно чистого металургійного виробництва.

Автора цих рядків у складі української делегації було запрошено до Австрії на святкування з нагоди 40-річчя конвертерного процесу, де він мав можливість ознайомитися зі станом справ на металургійному заводі. Хотілося б зазначити, що завод «Фест-Альпіне Сталь» (м. Лінц), з повним металургійним циклом, продуктивністю 3 млн. тонн сталі на рік, планомірно здійснює комплекс заходів технологічного й природоохоронного характеру, зменшив кількість викидів пилу в атмосферу з 29,1 тис. т у 1965-му р. до 3 тис. т у 1990 році. Це означає, що питома вага викидів пилу загалом по підприємству віднесена до 1 т сталі, не перевищує 1 кг. Але й це не межа! Було поставлено завдання (зверніть увагу: поставлено завдання, складено програму і т. п.) скоротити ці викиди ще більш ніж удвічі — до 0,44 кг/т сталі.

За останніх п'ять років (з 1991 по 1995 роки) було витрачено на газоочисні заходи 500 млн. доларів (гроші підприємства). За 1995 рік за виробництва сталі 3 млн. 433 тис. т викиди пилу на заводі «Фест-Альпіне Сталь» становили 1225 тонн, або 0,36 кг на 1 тонну сталі. Фантастика!

На наших підприємствах навіть після реконструкції цей показник залишається у кілька разів більшим. У «Азовсталі» викиди у тому самому 1990 році становили 211,6 тис. т, на заводі імені Ілліча 525,9 тис. т, або на 1 тонну сталі відповідно 30,2 і 84,8 кг. У 1995 і наступні роки зниження викидів пилу на цих комбінатах та інших сталося, в основному, за рахунок зниження виробництва.

Жителі таких міст, як Маріуполь, Запоріжжя, Дніпродзержинськ, Кривий Ріг, Донецьк, в останні зими побачили на вулицях сірий (а не чорний) сніг. Але викиди на 1 тонну сталі не зменшилися. Скорочення обсягів виробництва і пов'язане з цим деяке поліпшення стану довкілля у багатьох випадках подіяли заспокійливо, інакше як розуміти, що в Алчевську, Макіївці, Запоріжжі, Кривому Розі до цього часу сталь виробляють на дlivованних прямоточних печах, що працюють на всю потужність і виробляють майже 20% сталі. Найбільш «варварські» сталеплавильні агрегати для екології та економіки!

ПРО ЩО йдеться у розділі «Екологічна та техногенна безпека. Мінімізація наслідків Чорнобильської катастрофи. Безпечна життєдіяльність населення» «Програми...».

Природно, насамперед про Чорнобильську АЕС. Це не тільки наш біль і біда. Це трагедія і наших сусідів. Хоча ми про це не повинні ніде і ніколи забувати, але у цьому разі й металурги нам не приносять радощів.

Разом з тим, ані в загальних положеннях даного розділу, ані у 15 конкретних пунктах цього самого розділу не згадується навіть слово «металургія»!

Ось вам і програма покращення життя народу!

Недоліки й формалізм документа зразка 1996 року свідчать про якість виконання своїх обов'язків членами Кабміну та поблажливе ставлення до цього документа Верховної Ради, але жодною мірою не відкидають, як на мене, його створення у наступні роки.

Наявність в уряду «Програми...» свідчить про свідомі дії керівного органу країни у будь-якому питанні, дозволяє цілком свідомо прискорити або гальмувати рух до досягнення важливіших віх у розвитку суспільства.

Нам не до вподоби комуністичне планування? Давайте жити за японськими програмами!

Проте на сьогодні немає жодної програми: ані комуністичної, ані японської.

Владислав ПРОНЬКІН,
кандидат технічних наук.

СПИСОК ПЕРЕДПЛАТНИКІВ НАШОЇ

Вінницька область

1. Тостер
Скнар Олександр Пилипович — м. Вінниця, вул. Хлібна, 11.
2. Чоловічі брюки
Стоцький Володимир Миколайович — Мурованокуриловецький р-н, п/в Котюжани, с. Глибока Долина.
3. Мішок цукру
Лисенко Микола Іванович — м. Хмільник, вул. Б. Хмельницького, 3.
4. Вишитий рушник ручної роботи
Слуцький Борис Іванович — м. Калинівка, вул. Маяковського, 9.
5. Набір друкованої продукції (книги, атлас автомобільних доріг України)
Добровольський Віктор Іванович — Козятинський р-н, с. Махаринці, цукрозавод.

По виграші звертатися: Вінниця, Скрипник Віктор Степанович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 32-40-16.

Волинська область

1. Санаторно-курортна путівка до санаторію «Лісова пісня»
Виробничо-комерційна фірма «Луцьккондитер» ЛТД — м. Луцьк, вул. Володимирська, 57-а.
2. Кухонний стіл з табуретками
Коротеїв Олександр Іванович — м. Луцьк, вул. Кузнецова, 3/26.
3. 22 квадратних метри дубового паркету
Станкевич Любов Степанівна — м. Ківерці, вул. Київська, 75.
4. Набір бальзамів
Кравчук Василь Павлович — Ковельський р-н, с. Облапи.

По виграші звертатися: Луцьк, Берекета Богдан Васильович, вл. кореспондент «ГУ» тел. 4-44-02

Дніпропетровська область

1. Санаторно-оздоровча путівка до одного з кримських пансіонатів
Щербина Віктор Леонідович — м. Дніпропетровськ, вул. Радистів, 4/20.
2. Набір емальованого кухонного посуду (12 предметів)
В'язова В. — м. Дніпропетровськ-5, вул. Цимлянська, 29.
3. Набір емальованого кухонного посуду (6 предметів)
Кузнецов Микола Олексійович — м. Дніпропетровськ-108, а/я 3573.
Шкуро Софія Дмитрівна — Павлоградський р-н, с. Булахівка, вул. Осипенка, 6.
Рубльова Тетяна Іллівна — Межівський р-н, с. Преображенка.
Кондюк Надія Олександрівна — Петропавлівський р-н, с. Олефірівка.

По виграші звертатися: Дніпропетровськ, Нечипоренко Микола Миколайович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 68-10-89.

Донецька область

1. Холодильник «Норд»
Диканський Дмитро Фрідріхович — м. Дружківка, вул. Енгельса, 85.
2. Комплект книг
Лагода Георгій Миколайович — м. Донецьк, вул. Жовтня, 20-а.
Тихонова Ірина Федотівна — м. Дзержинськ, п/в Кірове-1, вул. Первомайська, 8/4.
3. Комплект із штучних квітів
АБ «Ікар-банк» — м. Донецьк, пр. Ілліча, 100а.
Салькова Туба Яківна — м. Донецьк, пров. Київський, 16.
Лакей Юлія Анатоліївна — м. Макіївка-47, кв. Гвардійський, 10.
Григор'єва Антоніна Іванівна — м. Ясинувата, вул. Щорса, 82.
Стеценко Галина Павлівна — м. Докучаєвськ-3, вул. Маяковського, 51.
4. Набір із двох дитячих стільців
Балека Галина Леонідівна — м. Єнакієве, смт Ольховатка, вул. Шкільна,23.

По виграші звертатися: Донецьк, Кущ Ліна Володимирівна, вл. кореспондент «ГУ», тел. 94-08-61.

Житомирська область

1. Сервіз чайний
Борисюк Світлана Степанівна — Ємільчинський р-н, с. Середи.
2. Поролон
Теремчук Григорій Петрович — м. Житомир, вул. Офіцерська, 2.
Цимбалюк Григорій Миколайович — м. Житомир, вул. Ново-Сінна, 24.
Шпак Іван Опанасович — м. Житомир, вул. Векслера, 18.
Фішман Володимир Захарович — м. Житомир, вул. Київська, 63.
Фомін Володимир Миколайович — м. Житомир, вул. Офіцерська, 5.
3. Вироби з кришталю
Креденець Галина Іванівна — м. Овруч, вул. Радянська, 44.
Рожко Василь Степанович — Новоград-Волинський р-н, с. Велика Дeражня.
Нижник Панас Євдокимович — смт. Брусилів, вул.1-го Травня, 2.
Лещенко Іван Опанасович — Малинський р-н, с. Ялцівка.
Горобець Леоніда Антонівна — Житомирський р-н, с. Висока Піч.
Шушпанникова Діна Федорівна — м. Житомир-4, вул. Гречка, 7.
Лебедьова Нінель Львівна — Любарський р-н, с. Іванківці, вул. К. Маркса, 51.
Жлуктенко Ольга Федорівна — м. Радомишль, вул.40 років Перемоги, 37-а.
Пухтаєвич Анастасія Павлівна — Андрушівський р-н, с. Іванків, вул. Калініна.
Дем'янчук Марія Андріївна — Лугинський р-н, с. Кремне.
Марчук Марія Крисонівна — Коростишівський р-н, с. Колодязьки.
Соловей Євгенія Михайлівна — Новоград-Волинський р-н, с. Кудиновичі.

По виграші звертатися: Житомир, Кавун Олексій Дем'янович, вл. кореспондент «ГУ», тел.22-08-57.

Закарпатська область

1. Путівка до санаторію «Поляна»
Яцьковський Михайло Іванович — м. Мукачеве, вул. Митрака, 60.
2. Путівка до санаторію «Синяк»
Матейко Марія Іванівна — м. Ужгород, вул. Грушевського, 63/32.
3. Набір продукції АТ «Геліос»
Гардубей Юрій Михайлович — м. Мукачеве, вул. Першотравнева набережна, 11/33.
4. Набір колекційних вин
Мельник Василь Петрович — м. Ужгород, вул. Гвардійська, 25.
5. Годинник настільний
Бенца Марія М. — Тячівський р-н, с. Кричове, вул. Молодіжна, 11.
6. Виріб мистецтва
Фіцай Ольга Юр'ївна — м. Тячів, вул. Київська, 31.

По виграші звертатися: Ужгород, Гудзоватий Іван Степанович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 1-32-22.

Запорізька область

1. Грошовий виграш 100 гривень
Шулежко Іван Герасимович — м. Кам'янка-Дніпровська, вул. Червоноармійська, 7.
Єременко Марія Григорівна — Веселівський р-н, с. Широке, вул. Шкільна, 49.
2. Диван
Крупко Іван Іванович — Гуляйпільський р-н, с. Комсомольське.
Яценко Борис Григорович — м. Пологи, вул. Робоча, 2.
3. Соковижималка
Шубко А. Ф. — м. Дніпрорудний, вул. Шахтарська, 34/84.
Яцехівська Олександра Петрівна — м. Оріхів, вул. Червоних партизанів, 35/6.
4. М'ясорубка
Бондаренко Марія Єгорівна — м. Токмак, вул. Пролетарська, 14.
Козлова Валентина Леонідівна — Куйбишевський р-н, смт Комиш-Зоря, вул. Садова, 34.
5. Каністра
Поцелуйко Валентин Сергійович — Якимівський р-н, с. Азовське, вул. Радянська, 43.
АК АПБ «Україна» — м. Токмак, вул. Леніна, 7
6. Багажник автомобільний
Сідомон Іван Іванович — Василівський р-н, с. Мала Білозерка-3, вул. Тельмана, 85.
Шпонько Анастасія Сергіївна — смт Балабине, вул. Садова, 53.
Святун Олексій Васильович — Токмацький р-н, с. Лугівка 67.
7. Набір із двох дитячих стільців
Івченко Галина Іванівна — Приморський р-н, с. Борисівка
Закідишева Ганна Миколаївна — Кам'янсько-Дніпровський р-н, с. Велика Знам'янка-1, вул. Пролетарська, 209.
8. Лампа паяльна
Шашко Олексій Миколайович — Пологівський р-н, с. Костянтинівка, вул. Перемоги, 14.
9. Візок ручний
Зінченко Микола Миколайович — м. Василівка, вул. Гагаріна, 15.

По виграші звертатися: Запоріжжя, Дупак Володимир Іванович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 39-04-90.

Івано-Франківська область

1. Парфумерний набір
Захарія Тетяна Миколаївна — Снятинський р-н, Попельники.
Іванчук Теодозія Романівна — м. Долина, вул. Степана Бандери, 7/51.
Богдан Зінаїда Миколаївна — м. Коломия, вул. Леонтовича, 95.
2. Горілчаний колекційний набір
Стасів Роман Миколайович — м. Івано-Франківськ, вул. Грушевського, 14.
Гарбуз Михайло Юркович — м. Івано-Франківськ, вул. Бандери, 69.
Китаєва Ірина Йосипівна — м. Калуш, вул. Винниченка, 4/56.
3. Набір фарб
Тарновецька Параска Тимофіївна — Снятинський р-н, с. Белелуя.
Ковблюх Дмитро Михайлович — Городенківський р-н, с. Топорівці.

По виграші звертатися: Львів, Теленчі Оксана Євгенівна, вл. кореспондент «ГУ», тел. 35-51-20.

Київ

1. Путівка у будинок відпочинку «Судак» (Крим)
Тимофіїв Олег Михайлович — вул. Мельникова, 36/1.
2. Оздоровчий курс лікування методом капіляротерапії у київському медичному центрі «Ітомед»
Коротаєв Василь Осипович — пр-т Маяковського, 17-д.
3. Мішок цукру
Смолка Анатолій Олексійович — вул. Чорногірська, 28.
Савчук Олександр Григорович — вул. Закревського, 63.
Краснощок Іван Овсійович — Печерський узвіз, 10.
Стась Олексій Васильович — вул. Ентузіастів, 23.
Черьомухіна Віра Олексіївна — Київ-215.
4. Набір сувенірної продукції від польської фірми «БУМАР»
Матвєєв Володимир Іванович — пер. Задорожний, 3, корп. 3.

Виграш можна отримати у редакції. Запитувати відділ листів.

Київська область

1. Мішок цукру
Фощан Микола Семенович — Миронівський р-н, с. Карапиші.
Смакота Олег Михайлович — м. Рокитне, вул. Першотравнева, 6.
Теселько Тамара Василівна — Броварський р-н, смт Калита, провулок Молодіжний, 1/5.
Красюк Петро Тимофійович — м. Богуслав, вул. Шкільна, 4.
Бовтун Іван Володимирович — Бородянський р-н, с. Луб'янка, вул. Жовтнева, 80.
2. Дорожня сумка від польської фірми «БУМАР»
Приймак С. С. — Сквирський р-н, с. Шамраївка.

Виграш можна отримати у редакції. Звертатися у відділ листів.

Кіровоградська область

1. Грошовий приз 100 гривень
Шквиря Ігор Васильович — м. Олександрія, вул. Залізнична, 14.
Шулежко Любов Іванівна — Олександрійський р-н, с. Червона Кам'янка, вул. Гагаріна, 117.
Єгорова Катерина Василівна — м. Долинська, вул. Нова, 86.
Коновал Анатолій Григорович — Добровеличківський р-н, с. Тишківка, вул. Красна, 74.
Тютюненко Віктор Олексійович — Маловисківський р-н, с. Розсохуватка.
2. Чайний сервіз
Орел Зінаїда Василівна — Новомиргородський р-н, с. Тишківка.
Волченко Олена Іванівна — м. Кіровоград, вул. Комарова, 5.

По виграші звертатися: Кіровоград, Бондар Олег Микитович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 24-06-45.

Республіка Крим

1. Путівка до санаторію
Рудь Михайло Іванович — Севастополь-905, с. Резервне, в/ч А-2689.
Яковенко Олександр Васильович — м. Сімферополь, вул. Маршала Жукова, 29.
2. Путівка на турбазу
Нотаріальна контора — с. Чорноморське, вул. Кірова, 16.
Антоненко А. В. — Красноперекопський р-н, с. Перекоп.
3. Путівка до профоздоровниці
Булига Олексій Миколайович — м. Джанкой, вул. Леніна, 3.
Жаров Станіслав Павлович — Красноперекопський р-н, п/в Зелена Нива, вул. І. Франка, 22.

По виграші звертатися: Сімферополь, Хоменко Віктор Васильович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 22—33—23.

Луганська область

1. Бібліотечка художньої літератури
Винцевич Анатолій Якович — м. Луганськ, вул. Мопра, 42.
Матвєєнко Олександр Якович — м. Старобільськ, пл. Базарна, 10-8.
2. Взуття
Волошина Марія Костянтинівна — Біловодський р-н, с. Данилівка.
Дорошенко В. К. — Кіровський р-н, с. Жолобок, вул. Московська, 6.
Гришин Трохим Васильович — Старобільський р-н, с. Верхня Покровка, вул. Леніна, 124.
Кривенко Володимир Маркович — м. Красний Луч, вул. Архангельська, 3/1.
Лимар Григорій Гаврилович — Міловський р-н, с. Морозівка, вул. Широка, 9.
3. Шкільний набір поліграфічних виробів
Онищенко Олександр Григорович — м. Вахрушево-1, вул. Осипенка, 16.
Клименко Валентина Костянтинівна — м. Кіровськ, вул. Карташова, 8-а.
4. Постільний набір подушок
Шевченко Ніна Пилипівна — Марківський р-н, с. Сичанське.

По виграші звертатися: Донецьк, Кущ Павло Вікторович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 94-08-61.

Львівська область

1. Парфумерний набір
Дух Ксенія Григорівна — м. Золочів, вул. Шевченка, 9.
Звєрєва Ніна Михайлівна — м. Самбір, вул. Коперніка, 63/5.
Галініч Оксана Михайлівна — м. Львів, вул. Руданського, 3.
2. Горілчаний колекційний набір
Абаєв Василь Антонович — м. Львів, вул. Любинська, 101-б.
Калиниченко Архип Гаврилович — м. Пустомити, вул. Грушевського, 44.
Рафельський Є. Ф. — м. Львів, а/с 1731.
Олексюк Микола Романович — м. Червоноград, вул. Наливайка, 11.
3. Фен
Ковальчук Люся Петрівна — Бродівський р-н, с. Микитюки.
4. Набір фарб
Степанов Іван Степанович — м. Стрий, вул. Колесси, 55.
Лоза Федір Степанович — м. Рава-Руська, вул. Ярослава Мудрого, 18/2.
5. Путівка до санаторію «Карпати»
Софійський Д. С. — м. Львів, а/с 6672.
6. Путівка до санаторію «Шешори»
Кухарук Ганна Володимирівна — м. Львів, вул. Патона, 19.

По виграші звертатися: Львів, Теленчі Оксана Євгенівна, вл. кореспондент «ГУ», тел. 35-51-20.

Миколаївська область

1. Пилосос марки «Панасонік»
Дворянський Тимофій Васильович — м. Миколаїв, вул. Обсерваторна, 3.
2. Праска марки «Філіпс»

ГАЗЕТИ, ЯКІ ВИГРАЛИ В ЛОТЕРЕЇ

Танченко Володимир Юхимович — Баштанський р-н, с. Піски, вул. Чернишевського, 18.

3. Електрочайник марки «Ровента»
Орлянський Юрій Степанович — смт Казанка, вул. Миру, 184.

4. Ковдра вовняна
Дуньдієр Григорій Дмитрович — Первомайський р-н, с. Лиса Гора, вул. Восточна, 18.
Барахта Клавдія Григорівна — м. Первомайськ, вул. Свердлова, 142.

6. Набір кави розчинної виробництва АТ «Одесахарчокомбінат»
Тесленко Борис Пилипович — м. Миколаїв, пр. Леніна, 23.
Котков І. І. — м. Миколаїв, вул. Московська, 13.
Войтович Михайло Адамович — м. Баштанка, вул. Садова, 16.
Малюк В. І. — м. Вознесенськ, вул. Леніна, 24.
Долгова Марія Василівна — м. Очаків, вул. 60 років СРСР, 29/2.
Мальцев Микола Тимофійович — м. Миколаїв, вул. Шевченка, 2-а.
Пичаров Анатолій Васильович — Казанківський р-н, с. Володимирівка, вул. Лікарняна, 23.
Денисенко Сава Тимофійович — Арбузинський р-н, с. Костянтинівка, вул. Лесі Українки, 8.
Латій Євдокія Павлівна — смт Веселинове, вул. Лугова, 17.
Остриков Михайло Дмитрович — смт Врадіївка, 14.

По виграші звертатися: Одеса, Воротнюк Георгій Федорович, вл. кореспондент «ГУ» по Одеській та Миколаївській областях, тел. 22-47-69.

Одеська область

1. Мікрохвильова імпортна піч
Мамикіна Євгенія Іванівна — м. Одеса-65, вул. Космонавтів, 256, кор.1.

2. Праска фірми «Філіпс»
Сотник Людмила Сергіївна — Миколаївський р-н, смт Центральна, 6.

3. Електрочайник «Ровента»
Литвин Параска А. — м. Ізмаїл, вул. Хотинська, 846/9.

4. Ковдра вовняна
Соколов Володимир Миколайович — Ізмаїльський р-н, с. Саф'яни, вул. Лиманська, 12.
Оліщук Любов В. — Біляївський р-н, с. Василівка, вул. Калініна, 53.

5. Набір кави розчинної виробництва АТ «Одесахарчокомбінат»
Кушнір Данило Леонтійович — м. Б-Дністровський, вул. Кишиневська, 116.
Нагорний Анатолій Семенович — м. Котовськ, БОС 578.
Шелест Іван Григорович — смт Любашівка, вул. Матросова, 22.
Бардиян С. Ф. — м. Балта, вул. Котовського, 241/1.
Мехед Сергій Пилипович — м. Кодима, вул. 1-го Травня, 4.
Рихтик Яків Якович — м. Одеса, вул. Марсельська, 26.
Одородько Василь Пилипович — м. Кілія, вул. Татарбунарська, 17.
Семенова Ольга Федотівна — м. Одеса, Воєнний спуск, 18.
Саєнко Тамара Іванівна — м. Одеса-58.
Кавун Іван Іванович — м. Рені, вул. Пролетарська, 7.
Солом'яний Віталій Володимирович — м. Одеса, вул. Ленінградська, 23.
Подорашко Анатолій Іванович — м. Ананьїв, вул. Незалежності, 97 А.
СК «Інто» — м. Одеса, вул. Посмітного, 10.
Мамедов Шамхал Муртуз-огли — м. Одеса, провулок Шевченка, 23.

6. Каністра освітлювального гасу
Мартовицький Павло Васильович —Біляєвський р-н, с. Хлібодарське, буд.13.
Бивиденко Олександр Костянтинович — Комінтернівський р-н, с. Фонтанка, вул. Новоселів, 4.

По виграші звертатися: Одеса, Воротнюк Георгій Федорович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 22-47-69.

Полтавська область

1. Причіп до легкового автомобіля
Столбовой Олексій Макарович — Глобинський р-н, с. Горби.

По виграші звертатися: Полтава, Гринь Григорій Федосійович, тел. 7-46-09.

Рівненська область

1. Телевізор
Демчук Софія Пилипівна — м. Рівне, вул. Дубенська, 40/144.

2. Сервіз чайний
Мороз М. І. — м. Рівне, вул. Поштова, 3/5.

3. Годинник настільний
Лямцева А. К. — Дубенський р-н, с. Молодово.

4. Міксер
Вознюк Сергій Сергійович — Володимирецький р-н, с. Полиці.

5. Кавомолка
Коренюк Анатолій Михайлович — м. Здолбунів, вул. І. Мазепи, 25.

6. Бра
Буданцева Ніна Феліксівна — м. Дубно, вул. Носіна, 9.

По виграші звертатися: Рівне, Мельничук Сергій Кирилович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 2-21-30.

Сумська область

1. Телевідеоапаратура
Боярко Микола Микитович —м. Суми, вул. Ковпака, 35.

2. Побутовий електроприлад
Нужненко Людмила Василівна — м. Тростянець, вул. Комунальна, 23.

По виграші звертатися: Суми, Жмурков Владислав Рішардович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 22-14-70.

Тернопільська область

1. Світильник побутовий
Говенко Віталій Дмитрович — Гусятинський р-н, м. Хоростків, вул. Тиха.
Михальчишин Микола Миколайович — м. Зборів, вул. Львівська, 19.
Урбанська Алла Миколаївна — смт Шумськ, вул. Волинська, 22.
Шевчук Євген Дмитрович — Борщівський р-н, с. Турильче.
Виклюк Дмитро Іванович — м. Заліщики, вул. Богуна, 22.
Дорожинська Марія Дмитрівна — Чортківський р-н, с. Джурин.
Симонов Іван Петрович — м. Тернопіль, вул. Академіка Горбачевського, 16.
Тулубінський Василь Кузьмович — смт Ланівці, вул. Зарічна, 31.
Галяс Дмитро Іванович
м. Борщів, вул. Гетьмана Мазепи, 7.
Глинський Василь Іванович — м. Скалат, вул. Горуна, 18.

2. Стереомагнітола автомобільна акустична
Черкавський Петро Степанович — м. Тернопіль, вул. Стрімка, 5.

3. Підсилювач антенний телевізійний
Кудрін М. С. — Зборівський р-н, с. Миланець.

По виграші звертатися: Хмельницький, Василашко Михайло Федорович, вл. кореспондент «ГУ» по Хмельницькій і Тернопільській областях, тел. у Хмельницькому 72-06-53.

Харківська область

1. Пральна машина
Кошевий Павло Іванович — м. Зміїв, вул. Станціонний в'їзд, 17.

2. Деревообробний верстат
Пивовар Михайло Федорович — м. Південне-2, вул. Лісна, 10.

3. Фотоапарат ФЕД
Феданюк Петро Семенович — м. Ізюм, вул. Катенська, 22.
Будник Олександр Антонович — Кегичівський р-н, с. Калинівка.

4. Сувенірні шахмати
Дудко Леонід Семенович — м. Вовчанськ, вул. Дзержинського, 11 А.
Радченко Микола Іванович — м. Куп'янськ, вул. Вербицького, 110.
Блюмін Аркадій Юрійович — м. Харків, Московський проспект, 196/2.
Сивокобиленко Володимир Пантелеймонович — м. Харків, вул. Шарикова, 43-14.
Сірий Юрій Олександрович — смт Золочів, вул. Правди, 47.
Фесенко Леонід Григорович — м. Куп'янськ, вул. Цукрозаводська, 9 А.

5. Сувенірні нарди
Двуречанський Семен Силович —Купянський р-н. с. Новоосиново, вул. Шкільна, 50.
Коробка Микола Єгорович — м. Балаклея, вул. Жовтнева, 85.
Мартинюк М. А. — м. Харків, вул. Ньютона, 133 Г.
Кузьменко Юрій Іванович — Дворічанський р-н, вул. Шевченка, 35.
Валик А. В. — Красноградський р-н, с. Наталине, КУТТіСТ.
Валєєв Минякмет Садикович — с. Рогань, вул. Леніна, 54.
Голобородько Володимир Андрійович — м. Красноград, вул. Леніна, 18.
Медяник Михайло Андрійович — м. Вовчанськ, вул. Володарського, 7.

По виграші звертатися: Харків, Косий Микола Іванович, вл. кореспондент «ГУ», тел.47-41-53.

Херсонська область

1. Масляний радіатор
Новиков Н. С. — м. Херсон, проїзд Ватутіна, 16.
Примушко Микола Тимофійович — м. Генічеськ, вул. Воровського, 42.
Пиженко Віктор Іванович — м. Скадовськ, вул. Куйбишева, 14.
Бобир Михайло Павлович — м. Берислав, вул. Леніна, 291.

2. Путівка в будинок відпочинку «Острава»
Бондар Віра Миколаївна — м. Херсон, с. Камишани, вул. Б. Хмельницького, 17.
Алексеєв Леонід Степанович — м. Херсон, 295 стр. дивізія, 6/9.

3. Набір дитячих соків на суму 200 гривень
Козловська Ганна Казимирівна — м. Херсон, вул. Лавреньова, 24.

4. 500 виноградних саджанців на суму 1000 гривень
Зимаков Іван Прокопович — Голопристанський р-н; сел. Велика Кордашинка.

По виграші звертатися у редакцію по тел. 441-88-52.

Хмельницька область

1. Магнітола з акустичною системою
Духневич Анатолій Л. — м. Летичів, вул. Фрунзе, 66.

2. Сервіз кавовий
Лобас Юрій Іванович — Красилівський р-н, смт Антоніни, вул. Шевченка, 18.
Іщук Зоя Степанівна — м. Шепетівка, вул. Українська, 65/21.
Іванюк Ніна Федорівна — Новоушицький р-н, с. Садове.
Савицький Микола Семенович — м. Дунаївці, вул. Б. Хмельницького, 7.

3. Сервіз чайний
Смирнова Валентина Василівна — м. Ізяслав, вул. Шевченка, 13.

4. Газова туристична плита
Костовський Михайло Миколайович — м. Кам'янець-Подільський, вул. Руданського, 12.
Шевчук Павло Васильович — м. Красилів, вул. 50 років Жовтня, 128 А.

5. Телевізор «Електроніка 409-Д»
Скобелина Іванна Петрівна — м. Хмельницький, пр. Миру, 78/2-79.
Станчук Олена Іванівна — смт Теофіполь, вул. Макаренка, 14.

6. Газовий лічильник
Бердюков Микола Федорович
м. Славута, вул. К. Цеткін, 119.

По виграші звертатися: Хмельницький, Василашко Михайло Федорович, вл. кореспондент «ГУ», тел.72-06-53.

Черкаська область

1. Декоративний розпис
Лазаренко Сергій Данилович — м. Черкаси, вул. Дахнівська, 42/1.

2. Набір парфумів
Кучеренко Софія Михайлівна — м. Умань, вул. Паризької комуни, 5.
Гапеєва Марія Потапівна — Шполянський р-н. с. Іскрене.
Бабій Микола Федорович — Монастирищенський р-н, с. Тарасівка.
Вовченко Людмила Павлівна — м. Сміла, вул. Дзержинського, 24.

3. Домашня аптечка
Нестеренко Олексій Григорович — Маньківський р-н, с. Кищенці.
Бокань Софія Василівна — Драбівський р-н, с. Шрамківка, вул. Крупської, 6.

4. Набір шампанських вин
Кузнецова Антоніна Олексіївна — м. Черкаси, вул. Лук'янова, 3.
Антонов Семен Іванович — м. Христинівка, вул. Свердлова, 12.

По виграші звертатися: Черкаси, Титаренко Лідія Іванівна, вл. кореспондент «ГУ», тел. 47-12-87.

Чернівецька область

1. Великогабаритна ванна із штучного мармуру
Воротняк Домніка Тодорівна — м. Чернівці, вул. Південно-Кільцева, 19/40.

2. Телефонний апарат
Остапенко Лідія Ларіонівна — м. Чернівці, вул. Головна, 116.

3. Набір гумового взуття
Ярмийчук Марія Євстигнеївна — Сокирянський р-н, с. Грубна.

4. Набір панчішно-шкарпеткових виробів
Петрович Леонід Сергійович — м. Новоселиця, вул. Леніна, 102-а.

5. Пальто модельне чоловіче з імпортної тканини
Голбан Юрій Григорович — Сокирянський р-н, с. Шишківці.

По виграші звертатися: Чернівці, Бабух Василь Іванович, вл. кореспондент «ГУ», тел.2-63-15.

Чернігівська область

1. Жіночий костюм
Шарамко Катерина Пилипівна — м. Прилуки, вул. Радянська, 51/1.
Зівако Тетяна Михайлівна — Новоград-Сіверський р-н, с. Кудлаївка.

2. Радіоприймач
Лапко Федір Григорович — м. Ніжин, Ветеранський пров., 57.
Шаповал Л. Я. — Ріпкинський р-н, смт Любеч, вул. Котовського, 8.

3. Костюм для дівчинки
Скулевич Ольга Тимофіївна — Козелецький р-н, с. Булахів.
Долгошей Антона Петрівна — м. Мена, вул. Червона площа, 4/16.

4. Дитяча куртка
Велигоша Іван Панасович — Козелецький р-н, с. Лутава, вул. Калініна, 30.
Бориско Іван Іванович — Чернігівський р-н, п/в Пакуль.
Ковтун В. І. — с. Ріпки, вул. Колгоспна, 4/9.

5. Шкільна форма для дівчинки
Ванько Петро Костянтинович — Ічнянський р-н, с. Рожнівка, вул. Косіора, 4.
Журба Григорій Павлович — Корюківський р-н, с. Козилівка.
Смілик Микола Григорович — Ніжинський р-н, с. Кукшин, вул. Богунська, 7.
Вершок Микола Васильович — Сосницький р-н, с. Матвіївка.
Соротник Катерина Олексіївна — Городнянський р-н, с. Тупичів, вул. Торгова, 12.
Шаганова Ольга Іванівна — с. Короп, вул. Кірова, 12-1.
Чеботарьова Ганна Володимирівна — м. Щорс, вул. Енгельса, 42.

6. Спортивний костюм
Макаренко Микола Олександрович — Корюківський р-н, Сядренська с/р, с. Тельне.
Мирошник Віктор Григорович — м. Чернігів, вул. Курська, 6.
Коляда Володимир О. — Борзнянський р-н, с. Височне.
Чернуха Анатолій Сергійович — м. Чернігів, вул. Рокосовського, 37 А.
Чернявський Юхим Кузьмович — Козелецький р-н, смт Козелець, вул. Чапаєва, 26.
Примаков Павло Дем'янович — м. Городня, вул. 1-го Травня, 8.

7. Фарфоровий набір
Куляга Данило Михайлович — м. Чернігів, 1 пр. Пархоменка, 2.
Лисенко Олександр Костянтинович — м. Чернігів, вул. Червоногвардійська, 17.

8. Дитячий трикотажний костюм
Овчаренко Тетяна Сидорівна — м. Прилуки, вул. Ковалівська, 28.
Чепик Наталія Єгорівна — Коропський р-н, смт Понорниця, вул. Свириденка, 7.

9. Чоловічий піджак
Жайворонок Микола Якович — м. Семенівка, вул. Кути, 7/3.
Кожанець Михайло Федорович — Прилуцький р-н, смт Ладан, вул. Заводська, 5.
Антоненко Іван Михайлович — м. Н-Сіверський, вул. Горького, 19 А.

По виграші звертатися: Чернігів, Павленко Сергій Іванович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 95-74-18.

Хроніка. Факти. Події

● *Грозний*

Оперативно...

Під час розслідування замаху на президента Чечні слідчо-оперативна бригада генеральної прокуратури республіки вже затримала шість осіб. За словами генерального прокурора Чечні Хаважа, організаторів і виконавців буде встановлено найближчим часом.

● *Маніла*

У фарватері безпеки

Розгляду ключових регіональних проблем Азіатсько-Тихоокеанського регіону присвячено п'яту щорічну сесію Асеанівського регіонального форуму з проблем безпеки, яку щойно відкрито. Сесія проводиться на рівні міністрів.

● *Косово*

На Балканах без змін

Півторагодинна перестрілка з застосуванням автоматів та кулеметів між югославськими та албанськими прикордонниками сталася на кордоні сербського краю Косово та Албанії. Албанська влада покладає відповідальність за цей інцидент на югославську сторону.

● *Тайбей*

Місце зустрічі змінити не можна

Емісари материкового Китаю й Тайваню дійшли згоди щодо деталей очікуваної поїздки на континент глави Фонду обмінів через Тайванську протоку Го Чженьфу. Він представляє Тайбей у діалозі з Пекіном, що важко просувається. Вирішено, що Го Чженьфу відвідає Пекін та Шанхай і проведе переговори зі своїм материковим колегою Ван Даоханем. Однак сторони не змогли остаточно домовитися про час та порядок денний зустрічі своїх шефів.

● *Відень*

Неймовірно, але факт

В Австрії на шахті Лассінге, де десять днів тому сталася найбільша за післявоєнну історію країни аварія на шахті, виявлено й доставлено живим на поверхню шахтаря. У спущеній у шахту капсулі його було піднято на поверхню й доставлено до однієї з клінік Граца.

● *Пхеньян*

Династія

У Північній Кореї офіційно оголосили про обрання генерального секретаря Трудової партії Кореї Кім Чен Іра депутатом парламенту КНДР. Депутатське крісло відкриває перед ним формальну можливість бути обраним президентом КНДР. Ця посада залишалася вакантною з часу смерті у липні 1994 року Кім Ір Сена, сином і наступником якого є Кім Чен Ір.

● *Вакаяма*

Рис із присмаком мигдалю

Ретельно спланованим злочином з неясними поки що цілями стало масове отруєння ціанідами учасників літнього свята в японському місті Вакаяма. Чотири особи загинуло, понад сорок госпіталізовано. Отруту хтось підкинув до однієї з величезних каструль з рисом та гострою м'ясною підливою. Схожі на ці інциденти Японія вже знала: деякі з них було скоєно релігійними фанатиками з терористичної секти «АУМ Сінрікіо».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Не робіть фурору

***УКРАЇНО-ФРАНЦУЗЬКІ** відносини не є такими політично й емоційно наповненими, як, наприклад, україно-німецькі. Нещодавній візит міністра закордонних справ Франції Юбера Ведріна продемонстрував, що у нас є можливість налагодити гармонійні двосторонні відносини.*

В Україні Юберу Ведріну «сподобалася робоча атмосфера парламенту» і позитивний вплив реформ на співпрацю із Заходом. Активна діяльність у цьому напрямі, на думку французького гостя, — початок переходу від деклараційного до реального партнерства України з європейськими та євроатлантичними структурами. «Але не слід робити з цього фурору», — зазначив голова зовнішньополітичного відомства Франції.

Франко-українські відносини «будуються нині інноваційно». «Ми рухаємося повоі, але надія на кращі часи є», — заявив міністр. Експорт Франції в Україну 1997 року загалом становив 1,8 млрд. франків, що на 31 відсоток більше, ніж 1996-го (у Францію Україна поставляє лише 2 відсотки товарів). Протягом 11 місяців 1997 року прямі французькі інвестиції становили 3 млн. франків. Нині у нас працює понад 80 французьких фірм та компаній.

Україна та Франція ведуть переговори щодо співпраці у військовій галузі: доукомплектування наших танків Т-72. Міністр закордонних справ України Борис Тарасюк підтвердив, що триває робота фахівців і щодо створення нового «європейського» літака на базі АН-70. Франція також не проти фінансування будівництва двох реакторів на Хмельницькій і Рівненській АЕС, що має компенсувати Україні закриття Чорнобильської АЕС до 2000 року. На зустрічі з Юбером Ведріном перший віцепрем'єр України Анатолій Голубченко запропонував Франції збільшити обсяг кредитування у 2—2,5 рази — з 200 млн. франків до 500—600 млн. Але остаточно все має вирішити візит президента Франції Жака Ширака у вересні цього року.

Андрій ЮРИЧКО.

Щоб у нас були «чисті руки», у них...

...Новий закон про боротьбу з відмиванням «брудних» грошей. Він у Швейцарії набув чинності 1 квітня і став доброю підтримкою для органів правопорядку. За три місяці він дав можливість заблокувати «сумнівні» капітали на суму 57,8 млн. франків (приблизно 40 млн. доларів).

До спеціального «бюро зі зв'язків» надійшло 35 викривальних заяв від банкірів, адвокатів, управителів та інших учасників фінансових операцій. Як заявив журналістам шеф цього бюро Даніель Тхелесклаф, значна частина заяв стосується клієнтів-іноземців.

У дев'яти з десяти випадків інформація надходила з банків, які, згідно з новим законом, зобов'язані інформувати владу про всі підозрілі фінансові перекази й блокувати рахунки на п'ять днів, не ставлячи до відома клієнта. «Бюро зі зв'язків» уповноважене аналізувати цю інформацію і, якщо є підстави для підозр, передавати справу правоохоронним органам для розслідування. Таким чином за три місяці воно дало хід 22 з 35 заяв пильних фінансистів. Ідеться в основному про клієнтів, запідозрених у торгівлі наркотиками та шахрайстві.

Даніель Тхелесклаф пов'язує великі надії з новим законом. За весь минулий рік до влади надійшло 35 викривальних заяв від учасників фінансових операцій — тобто стільки ж, скільки за три місяці дії нових правил. Шеф «бюро зі зв'язків» очікує, що потік інформації зросте, оскільки своїм правом поки не дуже активно користуються страхові компанії, пункти обміну валюти та фірми, які надають послуги з переказу платежів.

Ухвалення закону про боротьбу з відмиванням «брудних» грошей стало відповіддю на посилення останніми роками потоку «сумнівних» капіталів до Швейцарії, яка має реноме надійного місця для розміщення капіталів. За даними федеральної прокуратури, з 1996 по 1997 рік кількість випадків відмивання грошей тут зросла на 200 відсотків. Стурбованість у влади викликають, зокрема, наркодолари з Латинської Америки.

Місцева преса любить помусувати також тему вивезених до Швейцарії гігантських скарбів сумнозвісної «російської мафії», до якої за старою союзною звичкою зараховують і гроші «нових» українців...

За матеріалами зарубіжної преси.

Уперше з часів імперії Карла Великого

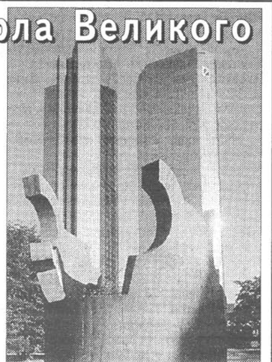
Європейський центральний банк (ЄЦБ) став найважливішим інститутом Європи. Його стартовий капітал — 55 мільярдів доларів. ЄЦБ, відповідно до рішення 11 країн Євросоюзу, з 1 січня 1999 року повинен запровадити в обіг нову валюту — євро. А єдина валюта стане каталізатором величезних змін у Європі. Це перше таке з часів імперії Карла Великого об'єднання європейських країн.

Проте, слід зауважити, ЄС зовсім уже й не єдиний, як хоче здаватися. Під час голосування лише 467 з 556 голосів віддано «за» введення нової валюти, 65 — категорично «проти». Особливо різко висловився лідер Національного фронту Франції Жан-Марі Ле Пен. Він назвав усе це «похованням національних валют».

Окрім викорінення національної валюти, без сумніву, додадуться й інші проблеми. Одного прекрасного дня в обіг можуть пірнути мільйони фальшивих грошей, аби швиденько обернутися на євро. Є ще одна загроза у євро — легкість перекидання грошей з однієї країни в іншу.

І все ж створення банку завершує другий етап об'єднання Європи. З часом у зону євро можуть увійти і країни Центральної та Східної Європи. Для цього потрібні лише стабільність цін і обмінних курсів, незначний дефіцит державного бюджету (не більш як 3% від ВВП) і помірний державний борг (не більш ніж 60% від ВВП). Нагадаємо: перший етап розпочався 1 червня 1990 року з лібералізації руху капіталів, співпраці банків та вільного розрахунку в екю. Другий — 1 січня 1994 року, коли прийняли жорсткі засоби щодо координації економічної і валютної політики на основі Маастрихтських угод, створення Європейського валютного інституту. Третій етап розпочнеться в 11.30 1 січня 1999 року із запровадженням євро. Спочатку по безготівкових рахунках, а з 1 липня 2002 року євро стане єдиною європейською валютою.

Андрій ВАСИЛЕНКО.

На знімку: фінансова столиця Франкфурт. Місто на Майні з 1999 року — столиця євро.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ, «Голос України» (з Тбілісі)

Тільки б не випав сніг

Новий керівник азербайджанського міжнародного консорціуму (АМОК) Джон Легат, що приступив до обов'язків президента цієї організації з 1 липня, вважає, що в першому кварталі 1999 року почнеться заповнення трубопроводу Баку—Супса азербайджанською нафтою. Про це він заявив після зустрічі з президентом Грузії.

Грузинські будівельні організації, на думку глави АМОК, працюють над трубопроводом відмінно і, якщо в листопаді не випаде сніг, будівництво закінчать за графіком. Нафтовий термінал, що будують у Супсі, цілком відповідає світовим стандартам.

Джон Легат також повідомив, що незгоди між АМОК та урядом Азербайджану про перебудову азербайджанської ділянки нафтопроводу, яким каспійська нафта піде територією Грузії на Захід, фактично врегульовано. Труднощі виникли у зв'язку зі зростанням фінансових витрат азербайджанської сторони. Щодо Грузії, то вона свої зобов'язання виконує.

Нині триває збирання технічної й комерційної інформації про основний маршрут транспортування каспійської нафти. Розглядають маршрути Баку—Супса, Баку—Супса—Джейхан (Туреччина), Баку—Новоросійськ. Остаточне рішення приймуть у жовтні поточного року. В усякому разі, президент Азербайджану Гейдар Алієв недавно ще раз заявив, що уряд Азербайджану не бачить маршруту основного експортного трубопроводу повз Грузію. І ступінь довіри міжнародного співтовариства як до Азербайджану, так і до Грузії досить високий. Схоже, за інвестиціями справа не стане.

Деу і в Африці Деу

Марокко і південнокорейська група «Деу», яка нам відома по роботі на запорізькому автозаводі, підписали протокол до угоди про будівництво в Касабланці двох заводів з виробництва автомобілів та телевізорів. Документом визначено дати завершення планування й початку будівництва підприємств, умови фінансування й залучення робочої сили, повідомляє ІТАР-ТАКС. На нових виробництвах буде зайнято 5700 осіб. Потужність автопідприємства — 100 тисяч автомашин на рік, телевізійного — 1 млн. телевізорів і 2 млн. трубок щороку. За угодою між Марокко і промисловим гігантом передбачено, що «Деу» інвестує в економіку королівства 500 млн. доларів.

Ось так азіатські тигри не задовольняються лише ласими шматочками колишньої радянської імперії та соцтабору. Африканський клімат, схоже, їм теж до душі. Не дарма все-таки Європа робить зусилля щодо об'єднання, оскільки наперекір азіатським потрясінням та кризам корейці продовжують наступати на всіх фронтах світового ринку. І дуже неприємно відчувати європейцям дихання східного хижака за своєю спиною.

Шляхами нафти, або Гюльчатай, відкрий личко-2

Транспортні коридори

***НАША ГАЗЕТА** вже неодноразово аналізувала проекти транспортування каспійської нафти до країн Європи. Останньою була публікація від 23 червня 1998 року «Гюльчатай, відкрий личко». Проте з того часу дискусії між прихильниками конкуруючих транспортних напрямків не те що не стихли, а навпаки, розгорілися з новою силою.*

Насамперед це пояснюється тим, що вибір маршрутів плановано завершити до кінця 1998 року. До того ж нового поштовху дискусії надало офіційне запрошення уряду Азербайджану (Україні, Грузії, Туреччині, Росії) до участі в переговорному процесі щодо вибору оптимальних шляхів транспортування каспійської нафти.

Не бажають втрачати своїх шансів і такі країни, як Болгарія, Румунія та Греція. Проте й Україна, як нам бачиться, запропонувавши свій варіант транспортування каспійської нафти (так званий Євразійський нафтотранспортний коридор Тенгіз—Баку—Супса—Південний—Броди—Центральна і Західна Європа з виходом до Балтійського моря), має непогані шанси виграти у конкурентній боротьбі, адже запропоновано реальний і економічно обгрунтований варіант.

Щоправда, ці шанси зросли б у декілька разів, коли б Україна надто довго не засиділася на старті, роками ведучи суперечки про доцільність спорудження нафтотермінала «Південний», а потім так само довго затримуючись із його спорудженням. Бо коли б цей об'єкт, а заодно і з'єднувальний нафтопровід Одеса—Броди, було вже споруджено (ці об'єкти, до речі, вже могли б почати себе окуповувати), то увага до України з боку нафтовидобувних консорціумів та країн — споживачів нафти була б більшою. Але, як кажуть, сподіватимемося, що вони таки звернуть погляди в наш бік.

У цьому контексті не випадковими є відвідини генеральним секретарем Європейської Енергетичної Хартії (ЄЕХ) Петером Шуттерле будівництва нафтопроводу Одеса—Броди. Як відомо, Україна має намір на черговому засіданні хартії в Брюсселі презентувати свій варіант транспортування нафти до Європи, тож прихильне ставлення її генсека не завадить. Особливо, якщо врахувати, що ЄЕХ підписали всі країни, котрі бажають долучитися до Каспійських проектів, зокрема Азербайджан, Туреччина, Грузія, Росія, Туркменистан, Казахстан, Румунія, Болгарія, Польща... Отож ЄЕХ сьогодні досить впливова енергетична структура і від її рекомендацій також чимало залежить. Особливо якщо врахувати, що у світі майже 50 відсотків нафти продається з обов'язковим перетином кордонів кількох країн і саме Договір Європейської Енергетичної Хартії може забезпечити недискримінаційний режим транзиту, тобто без застосування дискримінаційних тарифів та інших обмежень незалежно від походження енергетичних матеріалів. А можливі суперечки мають вирішуватися за допомогою спеціальної процедури примирення, яка може тривати максимум 16 місяців, протягом яких існуючі обсяги транзиту не можуть бути скорочені чи заблоковані. Тож положення хартії стають у пригоді під час реалізації таких глобальних проектів, як транспортування каспійської нафти, у яких задіяно чимало країн та компаній. І, що найважливіше, Договір Енергетичної Хартії запроваджує ідентичні базові юридичні умови для всіх видів транзиту, в тому числі коли йдеться про транзит через кілька країн.

У зв'язку з цим дуже позитивним є той факт, що П. Шуттерле висловився на підтримку українського варіанта, зазначивши принагідно, що вартість трубопроводу Баку—Джейхан може сягнути 4 мільярдів доларів США. А це досить значна цифра, причому немає гарантії, що його вартість не зросте. Наприклад, деякі фахівці вважають, що у зв'язку з падінням цін на нафту цей проект може виявитися невигідним для інвесторів. Адже є всі підстави гадати, що вони, не відкидаючи деяких політичних мотивів, головним чином зважатимуть на економічну доцільність пропонованих варіантів.

До речі, саме такі проблеми постали перед учасниками Каспійського трубопровідного консорціуму (КТК). Як відомо, метою проекту КТК є експорт каспійської нафти від тенгізького родовища в Казахстані до термінала у Новоросійську. За угодою, підписаною 1996 року, що визначала склад акціонерів КТК, частки участі в проекті вартістю 2 мільярди доларів США було розподілено між урядами Росії, Казахстану і Оману (відповідно, по 24, 19 і 7 відсотків), а решту 50 відсотків — між такими компаніями, як Шеврон, СП ЛУКойл/Лукарко, Роснафта/Шелл, Мобіл, Брітіш газ та іншими. Відповідне фінансування проекту мали здійснювати саме ці компанії в обмін на прибуток, пропорційний їх участі. Проте, як з'ясувалося нині, КТК може зазнати краху, оскільки, за підрахунками компаній — підрядників будівництва, на реалізацію проекту потрібно не 2, а 3,7 мільярда доларів США.

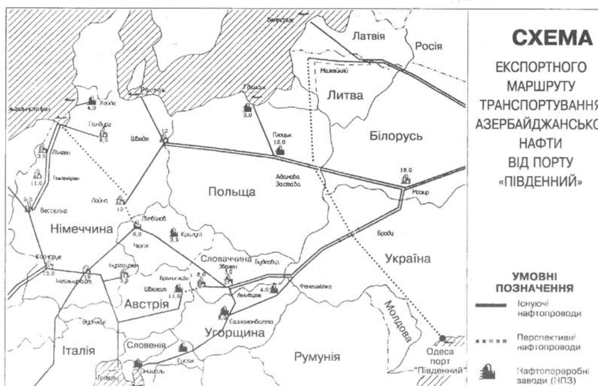
Тож минулого тижня прем'єр-міністр Казахстану під час зустрічі з представниками західних нафтових компаній зазначив, що для його країни нова вартість проекту є нереальною. А отже, під загрозою весь проект КТК. Не дивно, що український варіант привертає все більшу увагу фахівців. Наприклад, дуже показовий той факт, що в дискусії «Український маршрут каспійської нафти в Європу: проблеми та перспективи» (відбулася у середині липня в Міжнародному центрі перспективних досліджень), крім координатора проекту Євразійського нафтотранспортного коридору, заступника голови Держнафтогазпрому України Валерія Шуліко, інших українських фахівців з Ради національної безпеки та оборони, Міністерства закордонних справ, Інституту транспорту нафти, взяли участь посли Польщі (Єжи Бар), Грузії (Валерій Чечелашвілі), Туреччини (Альф Караосманоглу), представники посольств Туркменистану, Словаччини та деяких інших зацікавлених країн, Європейского банку реконструкції та розвитку, компанії Прайс уотерхаус... Причому особливо впадало у вічі, що дискусія точилася не довкола загальних питань, а набула цілком конкретних обрисів.

Фахівців та дипломатів найбільше цікавила не саме перспективність Євразійського нафтотранспортного коридору (його доцільність сумнівів не викликала), а конкретні цифри та дати, що стосуються загальної вартості проекту, відповідності його українському законодавству тощо. Наприклад, перший секретар посольства Туркменистану намагався отримати від В. Шуліко відповідь на запитання, як можливе створення міжнародного консорціуму з будівництва нафтотермінала та нафтопроводу Одеса—Броди узгоджується зі створенням Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України». Іншими словами, можливих закордонних інвесторів турбують можливі правові проблеми, але вже те, що такі питання виникають, не сприяє реалізації нашого проекту. Тож коли б не зашкодити собі ще раз: спочатку надмірно затягли початок будівництва, а тепер укотре взялися за реорганізацію нафтогазових підприємств.

Перший поїзд, як відомо, вже пішов у бік Середземного моря через Туреччину, а другий ще можна повернути до Одеси. Особливо, якщо враховувати зацікавленість у проекті таких країн, як Польща. Єжи Бар, наприклад, зазначив, що його країна все більше й більше цікавиться цим проектом, вважаючи його одним із найпривабливіших у регіоні. Крім того, днями своє прихильне ставлення до українського проекту в інтерв'ю Бі-Бі-Сі висловив, президент Азербайджану Гейдар Алієв, тому дуже важливо не втратити сприятливий момент.

А український Інститут транспорту нафти, здається, досить детально обгрунтував життєздатність Євразійського нафтотранспортного коридору. Якщо зважити на проблеми, що супроводжують деякі інші проекти (див. «ГУ» від 23 червня 1998 року), то варіант транспортування нафти через Україну є дуже привабливим. Бо, по-перше, Україна сама по собі є значним споживачем нафтопродуктів, тож реалізація проекту дасть змогу траспортувати нафту практично до всіх українських НПЗ, що за умови їх модернізації створює непогані перспективи. Крім того, з'єднувальний нафтопровід Одеса—Броди дає змогу перекачувати нафту у південну гілку нафтопроводу «Дружба», який має значний траспортний запас. До того ж порівняно незначна модернізація «Дружби» може забезпечити поставки каспійської нафти до Словаччини, Чехії, Угорщини, Австрії, Німеччини та інших країн. Продовження з'єднувального нафтопроводу від Бродів до польського міста Плоцьк об'єднає систему із західною гілкою «Дружби» і прокладе каспійській нафті шлях до ринків Польщі, Німеччини та Балтійського моря, об'єднавши таким чином нафтовий ринок по осі Каспійське—Чорне та Балтійське море. Розрахунки показують, що транспортні витрати на поставку однієї тонни каспійської нафти до Центральної та Північної Європи через термінал «Південний» та нафтопровід Одеса—Броди порівняно з іншими варіантами цілком конкурентоспроможні.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Як обійти Босфор: огляд варіантів

***КРІМ** Євразійського нафтотранспортного коридору, запропонованого Україною, розглядається ряд інших проектів, що передбачають будівництво трубопроводів в обхід протоки Босфор. Кожен з цих проектів включає спорудження морського термінала на Чорному морі і другого термінала на Середземному, Егейському або Мармуровому морях.*

Мармурове море. Найкоротший з цих маршрутів знаходиться повністю на території Туреччини і передбачає спорудження морського термінала на Чорному морі західніше Босфору і трубопроводу до морського термінала на Мармуровому морі. Незважаючи на те, що цей варіант, імовірно, є найбільш економічним, він не повністю розв'язує проблему перевантаженості регіону, оскільки Мармурове море і протока Дарданелли також перевантажені. В результаті варіант не забезпечує доступ великих танкерів і, таким чином, продовжує накладати обмеження на поставки нафти держав СНД на середземноморські ринки. Туреччина, мабуть, не підтримає цей варіант, оскільки має на меті повне виведення більшої частини транзиту зі своїх проток за допомогою реалізації проекту Джейханського трубопроводу.

Бургас—Александруполіс. Другий найкоротший варіант передбачає будівництво трубопроводу довжиною 320 км від морського термінала на Чорному морі в районі Бургаса (Болгарія) до морського термінала на Егейському морі в районі Александруполіса (Греція). Проект передбачає злив нафти в танкери в Новоросійську, транспортування до Бургаса, закачування у трубопровід, заливання у танкери в Александруполісі і транспортування, наприклад, до Генуї. Вищеперераховані порти можуть приймати танкери вантажопідйомністю не більше 120000 тонн. Численні перевалки значно знижують конкурентоспроможність варіанта. Вихід нафти до завантаженого Егейського моря також знижує конкурентоспроможність варіанта.

Констанца. Варіант обходу проток через територію Румунії — порт Констанца і далі включає кілька маршрутів: 1) через систему з'єднувальних нафтопроводів, що зв'язують термінал з європейською мережею нафтопроводів; 2) перевалка в Констанці нафти у річкові танкери і транспортування її вверх по Дунаю та інших річках. Варіант подібний до системи з терміналом під Одесою, але, очевидно, дорожчий, якщо оцінювати його трубопровідну частину, і поки що детально не опрацьований.

Використання річкового танкерного флоту у великих обсягах може створити серйозну небезпеку екології. Якщо орієнтуватися на Південну Європу, то її ринок й так уже досить перенасичений нафтою.

Бургас—Албанія. Варіант найдовший серед усіх і вимагає найбільшого обсягу капіталовкладень, передбачає спорудження морського термінала на Чорному морі в районі Бургаса (Болгарія), термінала на Чорноморському узбережжі Албанії (в районі Флори) і трубопроводу, що їх з'єднуватиме. Перевага цього трубопроводу, що перетинатиме територію Болгарії, Македонії і Албанії, полягає в можливості використання великих танкерів у Середземному морі (що дасть змогу постачальникам збувати нафту на різних міжнародних ринках). Недоліки проекту — надзвичайно великий обсяг капіталовкладень і проходження через території, де спостерігається економічна чи політична нестабільність.

Джейхан—Самсун. Ще один проект транспортування в обхід проток розробляється Туреччиною за участю України. В рамках проекту передбачається будівництво реверсивного трубопроводу діаметром 1200 мм через територію центральної Туреччини (Анатолії) номінально для перекачування близькосхідної нафти, що надходить до Туреччини, на термінал під Одесою. У червні 1994 р. українське підприємство «Укрзакордоннафтогазбуд» і турецька компанія «Ботас» підписали лист про наміри щодо утворення P&P, турецько-українського акціонерного товариства, з метою будівництва трубопроводу. Під час візиту президента Туреччини Сулеймана Деміреля у Києві було підписано угоду про будівництво турецько-українського нафтопроводу. В кінці 1997 року двома парламентами ратифіковано спеціальну міждержавну угоду з приводу реалізації цього проекту.

План передбачає спорудження нового нафтового термінала у турецькому місті Самсун (на Чорноморському узбережжі) і нового трубопроводу довжиною близько 600 км до середземноморського порту Джейхан. У рамках проекту заплановано розвантаження нафти, що видобувається на Близькому Сході, в середземноморському порту Джейхан (або спрямування на північ іракської нафти), перекачування до Самсуна через територію Туреччини і повторне наливання у танкери для поставки в Одеський термінал. Наведена транспортна система може також потенційно використовуватись і як маршрут для експортних поставок нафти країн СНД територією Туреччини у напрямку Середземного моря. Орієнтовна собівартість такого проекту 2,5—3 млрд. дол. США. Реалізація його доцільна при одержанні гарантій на значні обсяги перекачування (не менш як 25—30 млн. т нафти на рік).

Джерело: Інститут транспорту нафти.

У номер

● *Донецьк*

Посієш вітер — пожнеш кіловати

Дванадцять вітряків — перша черга першої в Донбасі вітроелектростанції — уже через два місяці зможуть принести світло до сіл Новоазовського району. За проектом, потужність нової станції, будівництво якої розпочато півтора року тому, досягне 200 мільйонів кіловат на рік. На екологічно чистий вид енергії мешканці Азовського узбережжя покладають особливі надії: можливо, завдяки вітрякам нарешті припиняться в селах тривалі відключення електроенергії.

● *Одеса*

Дорога перлина біля моря

За останніми даними Одеського облуправління статистики, вартість споживчого кошика (набір з 22 найважливіших видів продуктів харчування) в регіоні нині становить на людину 74,68 гривні на місяць. Вищий цей показник по Україні лише в Криму. Лідерами тут стали, певно, не без участі у цьому процесі тих, хто приїхав на відпочинок до моря. Продукти харчування в регіон постачають з усіх областей країни — попит є, а привізне, звичайно, і дорожче. Якщо порівняти з середньоукраїнським статистичним показником, то життя в «перлині біля моря» дорожче на більш як 13 відсотків.

● *Ужгород*

Стільниковий зв'язок: перший дзвінок

Ужгород став сьомим містом в Україні, де спільне підприємство «Український мобільний зв'язок» відкрило мережу стільникового зв'язку цифрового стандарту GSM. Переваги цього стандарту: висока якість зв'язку, конфіденційність та великі можливості для його абонентів, адже мережі працюють у більш як 120 країнах світу.

Церемонія першого дзвінка відбулася в Закарпатській обласній раді та облдержадміністрації. До слова, українській стороні належить 51 відсоток статутного капіталу СП «Український мобільний зв'язок», іноземним засновникам — по 16,33.

Не марширують під похоронну музику...

Американець, німець чи француз, зустрівши вранці сусіда або знайомого, привітно усміхнеться, чемно привітається і безтурботно-оптимістично чине: «Чудова погода сьогодні — чи не так?»

Наш незалежний українець при зустрічі, насупивши брови, пожаліється: «Стільки роботи, нехай їй біс! І грошей немає...».

В українця це вже, так би мовити, у крові: обов'язково побідкатися, щоб йому, нещасному, поспівчували. Роботи, бачте, у нього багато. Американець чи німець цьому радів би, бо багато роботи — то багато грошей. Але так — там, а в нас...

Переглянемо наші сьогоднішні газети — від найменшої провінційної до «товстої» столичної. Читаємо: «... хіба можна сьогодні, за умов такої жорсткої кризи, за умов, коли в Україні розвалено все, що можна розвалити, коли розкрадено все, що можна розкрасти, за умов, коли триває стагнація економіки, практично ліквідуються національна наука і культура, освіта, сільське господарство, коли шахтарі сотнями гинуть під землею, коли сьогодні від голоду непритомніють учителі й учні, коли відбувається фізичне вимирання народу України, хіба можна сьогодні на все це спокійно дивитися...»; «... висловлюємо рішучий протест політиці зубожіння, жебрацтва, злиднів, людського горя, політиці привласнення величезного духовного та матеріального спадку, нажитого тяжкою працею і кров'ю мільйонів чесних трударів — наших дідів і батьків...»; «... бездарне і безвідповідальне вище керівництво держави не здатне, не спроможне приймати компетентні, ефективні і своєчасні рішення стосовно абсолютної більшості проблем українського народу та країни...»; «Закордон дає нам кредити, за які сповна не якісь там міфічні правнуки, а вже наші діти й онуки заплатять тим, що на місці України залишиться огороджена колючим дротом і зрідка заселена мутантами пустеля».

Прочитали, дорогі прихильники «Голосу України»? І ще живі? Ще не повмирали від страху? Ну, дякувати Богові. А то від такої «моральної зарядки» і до чогось лихого недовго. Як начитаєшся отих газетних «плачів», як наслухаєшся «плакальників», котрі вперто пруться до трибуни, як начитаєшся газет, що розповідають, як тобі погано живеться, — саме час руки на себе накласти. Ну, наче ото вже все, кінець. Ні найменшого просвітку, ні найжалюгіднішого сподівання. То на краю прірви стоїмо, то вже стрімголов падаємо туди, то вже на самому дні вперемішку з черв'яками повзаємо. Амінь, одне слово.

А тим часом поглянеш — невпізнанно все змінюється на краще. Як красиво вдягнені люди! Особливо молодь. Та коли хто у нас таке бачив! Пишуть «плакальники», що вчителі й учні з голоду непритомніють. Не повірить у ці байки той, хто бачив, як цього року святкували випускники шкіл. Наприклад, у Рівному. На всі екзамени педагогам столи накривали — з коньяком, кажуть, з вишуканими закусками. А випускний — по два дні справляли.

Спробував би хто за часів «розвинутого» своїх співгромадян на «мінорний лад» налаштовувати! Спробував би якийсь журналіст чи оратор за трибуною «обобщить!» Ну, наприклад: «Ніде у світі немає такого огидного, такого мерзенного явища, як оці осточортілі радянські черги у магазинах! І то за чим? За отією низькосортною, напханою чи не одним туалетним папером «варьонкою». За імпортними черевиками й одягом. За меблями, за книжками, за усім на світі...», «Обком прислав нам нового директора — набитого дурня. Він і сам на виробництві не розуміється, і людей біля себе мучить...», «Праця колгоспника — це праця раба. На буряках — усе та само сапка і зігнута спина нещасної жінки, у корівнику — вила і кошик, яким, надриваючись, доярки розносять корми...»

Тоді могли бути «окремі недоліки», що траплялися лише «подекуди». А все інше — розцвітало, цвіло і пахло. І люди, слухаючи браві трудові рапорти, милуючись портретами двічі і тричі героїв, читаючи оптимістичні лозунги і роздивляючись діаграми «невпинного зростання», зрештою й починали вірити у те, що живуть начебто по-людському. Тим паче, що не знали-не відали, що воно означає оте «жити по-людському», оскільки такої можливості їм не давали. «За бугор» заглядали лише перевірені, та й то — під невсипущим наглядом КДБ.

... Хто ж скиглить над нещасною долею, як вони кажуть, так званої незалежної України? А ви придивіться добряче і побачите: то ті, хто нас кликав «до нових перемог». Вони і їхні підручні. Ми бачимо, як на футбольному чемпіонаті світу спортсмени різних країн, приклавши руку до серця, натхненно співають свій національний гімн, а наші «патріоти» на дух не переносять саме словосполучення «незалежна Україна». А синьо-жовтий прапор на них діє, як червона ганчірка на бугая.

Мешканець Рівного, ветеран війни Микола Дмитрович Буслюк, про панікерів каже коротко: «Як — що з ними робили? Розстрілювали! Паніка — це страшне діло!..» А в нас панікерів навіть не ганять. Як і «плакальників». Нехай собі, мовляв. Не здогадуються наші правителі, що неможливо марширувати під похоронну музику. Під музику недоброзичливців України далеко не зайдеш...

... На щастя, серед скарг дедалі частіше вчуваються й інші нотки — оптимістичні. Ось на Рівненщині, наприклад. Село давно вже «патріоти» похоронили, а воно не вмирає. І вже чути добрі вісті з Крупця Радивилівського району, де головує Володимир Варфалюк, з Тучина Гощанського району (Микола Зінчук), з Чудниці цього ж району (Микола Поліщук), з господарств Млинівського, Демидівського, Дубенського районів та інших. Потроху налагоджуються справи поки що на окремих заводах і фабриках. І успіх є там, де не слухають скиглення, а працюють. Для себе і для держави.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Вони створили матеріали, щоб побудувати світ

КОЖНА велика справа починається з малого. Що це справді так, власним прикладом довела французька сім'я Лафарж, яка дала поштовх, а згодом і ім'я знаній в усьому світові компанії з виробництва цементу, гіпсу, бетону та всіляких похідних від них матеріалів.

А починалося все далекого 1833 року. Спочатку з... податку на сіль. Адже для будь-якого діла потрібен бодай якийсь стартовий капітал. Згодом стали випалювати вапно. А вже 1923-го підприємство виходить на світовий ринок. І так триває аж до другої світової. По війні, по суті, було створено абсолютно нове підприємство, а заодно поміняно й керівника компанії. Сьогодні її очолює ось уже 9 років поспіль Бертран Коломб. Щоправда, нині на підприємстві все-таки трудяться два представники сім'ї Лафарж. З одним із них — П'єром — керівником галузі з виробництва гіпсу, я мала змогу не лише зустрітися, а й поспілкуватися під час презентації групи Лафарж. До слова, пан П'єр має намір через п'ять років створити в Україні завод з виробництва гіпсової плитки. За підрахунками французів, річна потреба нашої країни в такому матеріалі — 6 млн. штук.

Ліпше раз побачити, аніж сто - почути

У цьому я переконалася, побувавши на одному із заводів Лафаржа. Святий П'єр Двору — передмістя Лаваля. Саме тут і розташоване одне з найбільших цементних підприємств Франції, котре виробляє 1 млн. 300 тис. тонн продукту в рік. Допитливий читач зауважить, мовляв, цифри то красномовні, а от наслідки... Скажу відверто, що передусім мене вразили не стільки велетенські конструкції, печі тощо, а скільки чисте повітря, зелена трава, буйні квіти. Як на території заводу, так і в самому Лавалі. Звісно, не було б тієї гармонії між довкіллям і таким складним виробництвом, якби не найновіші сучасні технології. Щоправда, все це вимагає чималих коштів.

Стежити за всіма процесами, що відбуваються на заводі, за рівнем тих самих викидів допомагає центральна апаратна. Тут нічого не сховається від ока фахівця. На моніторах — інформація про роботу всіх машин і апаратів, починаючи з кар'єру і закінчуючи кінцевим результатом — виходом цементу. Що характерно, обслуговують це підприємство близько 170 чоловік.

Щоб досягти успіху, треба бути організованим

Сповідуючи це просте правило, французи мають те, що мають. Нині компанія Лафарж присутня більш як у 60 країнах світу. Займаючи провідні місця з виробництва покрівельних матеріалів (1), цементу, бетону (2), гіпсу (6), компанія не зупиняється на досягнутому. У цьому можна було переконатися, побувавши в Технічному центрі та Центральній дослідній лабораторії неподалік Ліона. Це, так би мовити, мозок такого складного організму, як Лафарж. Тут надають не лише технічну допомогу всім центрам, але й проводять дослідження для виробництва всіх видів продукції. А те, що ця продукція говорить сама за себе, свідчить Ліонський вокзал — красива ошатна споруда у вигляді птаха. А ще тисячі будинків, опоряджених червоною і сірою черепицею, різних будівель, обкладених гладенькою матовою плиткою під мармур. До речі, компанія брала участь і в реставрації Лувра...

Вище ми вже казали, що компанія Лафарж присутня у багатьох країнах світу. 1996 року вона увійшла на ринок Росії, а зараз бере участь у приватизації двох польських заводів. Цього року компанія вийшла на ринки України і Гондурасу. Що це дасть нашій країні? Щоб відповісти на це запитання, треба побувати в Чехії. А саме в Чішковице, де розташовано завод.

Цементарня в Чішковице - взірець гарного хазяйнування

За 70 кілометрів від Праги і 30 від німецького кордону розташоване підприємство із сторічною історією. Усього було на ньому. У 1975 р. аби вийти на світовий рівень, завод провів повну модернізацію. Але і цього було замало. Ринок диктував свої умови: високу якість продукту, збільшення обсягів виробництва, а також дотримання екологічних норм. І коли 1992 року група Лафарж увійшла в капітал цього підприємства, чехи полегшено зітхнули. Було проведено дві фази модернізації цементарні.

Насамкінець хотілося б додати, що побачене в обох країнах залишило по собі приємний відтінок. Що у Франції, що у Чехії — люди однакові. Їм аби була гарантована зарплата, нормальні умови праці та відпочинку. Все це вони мають, бо навіть зустрічаючись з робітниками в Чішковице, чула лише добрі відгуки, незважаючи на те, що на чеському заводі посаду директора обіймає француз. Щоправда, невдовзі його змінить чех. І як зауважила директор розвитку з країнами Центральної Європи Лілія Жолібоа, — справа не в національності, а в людяності. Хотілося б вірити, що невдовзі наші підприємства завдяки іноземним інвестиціям теж стануть привабливими, екологічно безпечними, і люди на них за свою працю отримуватимуть належне. Як у багатьох країнах світу.

Надія МАХІНЧУК.

Київ—Париж—Прага—Париж—Київ.

На знімках: президент компанії Лафарж Бертран Коломб; Ліонський вокзал, споруджений з матеріалів, що їх випускають заводи компанії.

Інформація про другий випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Продукти України»

А. Характеристика емітента.

1. Повне найменування товариства: «Відкрите акціонерне товариство «Продукти України».

2. Юридична адреса: 254209, м. Київ, вул. Богатирська, 9, фактична адреса: 254210, м. Київ, просп. Героїв Сталінграда, 14, тел./факс 414-99-97.

3. Відкрите акціонерне товариство «Продукти України» зареєстровано 23 лютого 1998 року за № 05614 Мінською районною державною адміністрацією м. Києва.

4. Предметом діяльності товариства є:

а) організація виробництва і переробка на підприємствах України екологічно чистих продуктів харчування, оптова та роздрібна торгівля сільгосппродукцією, продуктами переробки сільгосппродукції, продуктами харчування, харчовими добавками, безалкогольними напоями, предметами гігієни, санітарії, побутової хімії та ін.

б) організація спільного фінансування будівництва в Україні об'єктів громадського і житлового призначення, та їх експлуатація.

5. Статутний фонд до оголошення другого випуску акцій становив — 24000,00 (Двадцять чотири тисячі) грн. і сплачений засновниками повністю. Після проведення відкритої підписки статутний фонд планується збільшити до 155000,00 гривень.

6. Чисельність службовців — 4 чол.

7. Чисельність акціонерів — 2.

Б. Чинники ризику в діяльності товариства.

1. Ризик діяльності товариства пов'язаний з можливою зміною політичного становища в країні, зміною конституційних положень в законодавстві, форс-мажорними обставинами.

В. Дані про емісію цінних паперів.

1. Рішення про другий випуск акцій товариства прийнято загальними зборами акціонерів — протокол № 3 від 01 червня 1998 року.

2. Підписку планується здійснити на загальну номінальну вартість акцій — 131000,00 гривень.

3. Кошти від продажу акцій товариства другого випуску спрямовуються на збільшення статутного фонду з метою підвищення і зміцнення інвестиційної привабливості товариства. Акції другого випуску продаватимуться виключно в обмін на цінні папери інших емітентів. Фінансових надходжень з продажу акцій не передбачається. Товариство не має збитків і не використовує кошти від продажу акцій на їх погашення.

4. Акції товариства випускаються в кількості 13100 шт. як прості акції на пред'явника. Привілейовані та іменні акції не випускаються.

5. Форма випуску акцій — документарна. Товариство взамін акцій видає акціонерам сертифікати, які підтверджують право володіння відповідною кількістю акцій.

6. Засновниками товариства є фізичні особи:

Рогіна Наталія Петрівна — володіє 2100 простих іменних акцій першого випуску.

Рогін В'ячеслав Павлович — володіє 300 простих іменних акцій першого випуску.

7. Власники акцій першого та другого випуску мають рівні права щодо товариства. Всі акції голосують на рівних умовах.

8. Номінальна вартість акцій — 10,0 (десять) гривень кожна.

9. Акції випускаються однією серією Б і налічують 13100 (тринадцять тисяч сто) шт. з номерами від 00001 до 13100.

10. Підписка на акції другого випуску здійснюється за адресою: 254210, Київ, проспект Героїв Сталінграда, 14.

Продаж акцій розпочинається 9 серпня 1998 року і закінчується 29 вересня 1998 року.

11. Акції продаються за їх номінальною вартістю. Цінні папери, що прийматимуться в обмін на акції, оцінюються по узгодженню з покупцем.

12. Товариство не має інформації щодо ринкової вартості акцій. Акції товариства не котирувалися на біржах, позабіржовому ринку, торговельних системах тощо.

13. Порядок підписки на акції:

14. Продаж здійснюється укладанням між товариством і покупцем договору підписки, в якому обумовлюються найменування цінних паперів, за які здійснено продаж акцій і терміни розрахунків. Покупець для укладання договору повинен представити товариству документи, що посвідчують його право розпорядження цінними паперами, за які він бажає придбати акції товариства, оформлене належним чином передавальне доручення на користь товариства на 30,0% від загальної вартості цінних паперів, що пропонуються до виплати за акції, а також довідку від свого реєстратора щодо блокування в реєстрі решти 70,0% цінних паперів на час підписки з умовою обов'язкової подальшої передачі їх у власність товариства після державної реєстрації другого випуску акцій товариства. Акціонери товариства мають першочергове право на придбання акцій. Акціонери мають право вільно розпоряджатися акціями, що їм належать, у порядку, визначеному чинним законодавством та цим статутом, а саме: продавати, дарувати, успадковувати, передавати в оренду та ін.

15. Товариство не користується послугами торговців цінними паперами.

16. У разі недосягнення 60,0% від запланованого рівня підписки, підписка вважається нездійсненою. Товариство в місячний термін письмово повідомляє про нездійснення підписки осіб, що підписалися на акції, повертає прийняті передавальні доручення і надає кожній особі, що підписалася на акції, довідку для реєстратора про разблокування цінних паперів в системі реєстру на особовому рахунку цих осіб.

17. У разі перевищення запланованого рівня підписки, всі договори підписки вважаються дійсними, а загальний обсяг емісії акцій збільшується на суму перевищення оголошеного обсягу. Дострокового закінчення підписки засновниками не передбачається.

18. Доходи з акцій другого випуску нараховуються на рівні з акціями першого випуску за підсумками року, депонуються і сплачуються протягом першого кварталу року, наступного за звітним, за місцезнаходженням товариства згідно рішення загальних зборів. Операції з акціями здійснюються незалежним реєстратором — ТзОВ «Компанія «Реєстратор» за його юридичною адресою.

Г. Перелік і результати попередніх емісій.

1. Товариством здійснено один випуск простих іменних акцій серії А в кількості 2400 шт., на загальну номінальну вартість 24000,00 гривень. 100,0% акцій цього випуску розподілено між засновниками. Свідоцтво про реєстрацію випуску видане Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку України 07 травня 1998 р. за № 235/10/1/98. Акції на пред'явника, привілейовані акції, та облігації товариством не випускалися.

Д. Кількість акцій, що знаходяться у членів виконавчого органу:

1. Директор товариства має 12,5% акцій товариства першого випуску.

2. Акціонер Рогіна Наталія Петрівна володіє 87,5% акцій товариства першого випуску.

Е. Відомості про реєстратора і депозитарій:

1. Реєстр власників акцій товариства веде незалежний реєстратор — товариство з обмеженою відповідальність «Компанія «Реєстратор». Дозвіл № 46 ДКЦПФР, виданий 09 серпня 1996 р., юридична адреса: 254210, м. Київ, пр-т. Героїв Сталінграда, 14-б, фактична адреса: 254210, м. Київ, пр-т Героїв Сталінграда, 14.

2. Договір на депозитарне обслуговування товариством не укладався.

Є. Відомості про санацію:

1. На момент прийняття рішення про випуск акцій на товариство фінансових і адміністративних санкцій не накладалося. Фінансово-економічна санація не проводилася.

ЧП "Банктехсервис" зарегистрированное решением Зализнычного Районного исполнительного комитета г. Киева 19. 09. 94 г. свидетельство о регистрации № 21633695 код ОКПО 21633695 Р/счет № 26009308 в 5 КФ АППБ АВАЛЬ г. Киева МФО 322614 ЛИКВИДИРУЕТСЯ

Заявление кредиторов принимаются по адресу ул. М. Кривоноса, 2-а, в течении 2-х месяцев

Арбітражним судом Чернігівської області порушено справу № 5/253-в про визнання банкрутом приватного підприємства виробничо-комерційної фірми «Рось» (м. Чернігів, вул. Шевченка, 9/33, р/р 644426 в Чернігівській філії АБ «Синтез»).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Збори акціонерів ВАТ «Оржицький цукровий завод», призначені на 31 липня поточного року, відміняються.

Дату проведення зборів буде повідомлено додатково.

Відкрите акціонерне товариство «Квадриліон» приймає претензії від акціонерів, що підписалися на акції ВАТ "Квадриліон" протягом 15 днів з моменту опублікування оголошення.

Арбитражный суд Луганской области (348000, Луганск, пл. Героев ВОВ, 3-а) по заявлению ГНИ в Ленинском районе возбудил дела о банкротстве:

1. № 12/61б — ЗАО «Научно-производственной фирмы «Восход-агро», Луганск, кв. Пролетариата Донбасса, 14, р/с 1467948 в ЛФ АБ «Приватбанк», МФО 304795.

2. № 10/56б — частного техно-торгового центра «Терри», Луганск, кв. Алексеева, 4, р/с 2903730180530 в ОПЕРУ Луганского головного отделения Проминвестбанка Украины, МФО 304308.

Заявления кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

Інформація про господарську діяльність ВАТ «Каланчацький маслозавод» за 1997 рік

Найменування емітента	ВАТ «Каланчацький маслозавод»
Код ЄДРПОУ	00447652
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	00447652 02.01.95 р.
Місцезнаходження:	326310, Україна, смт Каланчак
Телефон	2-12-53
Телефакс	2-12-53
Основний вид діяльності	Виготовлення молочної продукції
Кількість акціонерів	2291
Кількість власників облігацій	—
Чисельність працівників	83
Статутний фонд	87567,8 грн.
— прості акції (кількість та частка в статутному фонді)	1751356
— привілейовані акції (кількість та частка в статутному фонді)	—
Дата проведення останніх зборів акціонерів	12.06 1998 р.
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери	—
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом виплачувати доход за його цінними паперами	—
Дата та термін виплати дивідендів, якщо вони будуть виплачуватись	12.06.98 р. — 12.12.98 р.

Основні фінансові показники

Показник	Рік звітний	Рік попередній
1. Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	1959 т. грн.	1903 т. грн.
2. Балансовий прибуток (збиток)	210 т. грн.	303 т. грн.
3. Всього за активами балансу	2551 т. грн.	2418 т. грн.
4. Статутний фонд (довідково: номінальна вартість акції)	88 т. грн. 0,05 коп.	88 т. грн. 0,05 коп.
5. Нерозподілений прибуток	100 т. грн.	15 т. грн.
6. Прибуток, що припадає на одну просту акцію	0,057 —»—	0,0086 —»—
7. Дивіденди, сплачені на одну просту акцію		

У номер

● *Житомир*

Висівки, виявляється, корисні

«Овруцький» — таку назву має новий сорт хліба, випуск якого освоїло ВАТ «Овруцький хлібозавод». За твердженням фахівців, він сприяє виведенню радіонуклідів з організму — а це особливо актуально для північних районів Житомирщини. Весь секрет нового хліба в його складі: випікається він із житнього борошна з додаванням 12 відсотків пшеничних висівок. Підприємство саме забезпечує себе такою не зовсім звичною для наших пекарів добавкою, адже має власний млин.

● *Харків*

Викрадача дітей затримано

У селі Пісочин Харківської області затримано громадянина Російської Федерації, який минулого тижня викрав у Києві трьох дітей, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в центрі громадських зв'язків МВС України.

Викрадача було затримано на території місцевого санаторія «Рай-Оленівка». Дітей повернуто батькам. Триває слідство.

● *Львів*

Президенти готують валізи, городяни — вулиці

14—15 травня наступного року у Львові відбудеться зустріч президентів центральноєвропейських держав. Але львів'яни вже нині готуються до прийому поважних гостей. Так, триває капітальний ремонт центральних вулиць. У планах — будівництво нового готелю в парку культури і відпочинку імені Богдана Хмельницького. Місцем ділових зустрічей президентів стануть Дзеркальний зал Львівського університету, актові зали університету «Львівська політехніка», Будинку вчених, палацу Потоцьких. На все це потрібні чималі кошти. Тому залучатимуть до «ремонту» і бюджетні, і приватні гроші.

● *Запоріжжя*

Кобальт світить гратами

Чотирьох жителів Запоріжжя затримано за підозрою у збройному пограбуванні місцевого металургійного комбінату ВАТ «Дніпроспецсталь».

Як повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна», озброєна група з шести чоловік проникла на територію підприємства і, погрожуючи робітникам, викрала понад 1,1 тонни кобальту.

Серед затриманих опинився водій «Дніпроспецсталі», решта — ніде не працюють. Пошук ще двох співучасників триває.

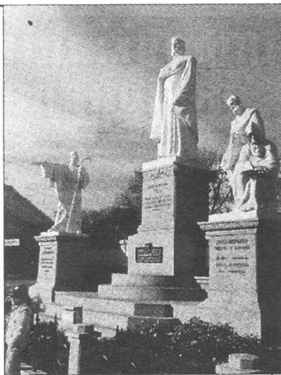
Матріархальне свято

24-го липня усі ми, Ольги, подумки єдналися і співали гімн своїй праматері. Саме цього дня у християн прийнято відзначати свято Рівноапостольної Ольги.

Українцям нікуди не дітися від того, що вони — нація матріархальна. Подобається це нам чи нас дратує, доводиться змиритися з таким об'єктивним станом речей. Феміністичні дурниці тут ні до чого. Навіть знамениті скульптори чоловічої статі своїми творами відверто демонструють таку нашу національну ознаку. Он скільки видатних жінок увічнили у металі та мармурі на кручах Дніпра! Причому, помітьте, на їхньому тлі чоловічі фігури, так би мовити, значно «мініатюрніші».

Хіба не такі думки навіває пам'ятник княгині Ользі роботи Івана Кавалерідзе (1911 р.), який відродили два роки тому? Цю помітну в історії жінку недаремно так пам'ятають і вшановують. Адже вона стала християнкою за 33 роки до того, як її славетний онук Володимир запровадив в Україні віру Христа. Безперечно і те, що слава Ольги відгукнулася в її послідовницях, які прославили свій народ. І не лише тих, що носили це ім'я. Адже 24 липня можна сміливо вважати днем жінок, які залишають свої сліди на довгому метушливому шляху людства.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Козак Мамай — нащадкам кубанських козаків

Першого вересня у шкільних бібліотеках Кубані з'явиться унікальний підручник — посібник-хрестоматія з української літератури. За ним підростаюче покоління віднині вивчатиме літературу рідного краю. Видання здійснене силами Донецького Українського культурологічного центру, і вже нині можна впевнено стверджувати, що 3000 примірників вочевидь замало. Хрестоматія, упорядкована літературознавцем з Донецька, кандидатом педагогічних наук Вадимом Оліфіренком та його колегою з Краснодара Віктором Чумаченком, містить зразки усного народного слова, вірші, оповідання, нариси письменників-кубанців — а творили вони українською — і класиків української літератури.

Виданням названої книги культурологічний центр продовжує здійснювати просвітницьку місію серед молодого покоління. Ще одним пріоритетом є сприяння створенню національної еліти: можливість втілення цієї ідеї ось уже три роки не без успіху доводить інформаційно-аналітичний журнал «Схід», єдине в регіоні видання такого напряму. Нарешті, головним завданням центр вважає розвиток так званого третього сектора — неприбуткових недержавних організацій, яких на Донеччині близько 1400.

— Але в межах культурологічного центру нам стає тісно, — каже його керівник доктор технічних наук Володимир Білецький. — За чотири роки існування навколо нас сформувалося широке коло однодумців. Тому, вважаю, назріла потреба створити інститут системних досліджень та соціального прогнозування. В усій Україні немає закладу, який би давав науково обгрунтовані далекі прогнози — на 100 і більше років: куди йдемо, що на нас чекає, які свої переваги зможемо використати. Окрім того, майбутній інститут розвиватиме напрями досліджень соціально-економічних явищ та вітчизняної культури. Тобто візьметься за теми абсолютно некомерційні, а відтак незаслужено призабуті нині.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Спонсор лотереї «ГУ»

3000 глобусів України — до Дня Незалежності

Торік на Вінницькому державному підприємстві геодезичного приладобудування «Пошук» ризикнули створити... українську земну кулю: налагодили випуск глобусів України. Сувенірна продукція має неабиякий попит: протягом року підприємство реалізувало майже 6 тисяч «земних куль».

За словами його директора Петра Сосновського, що ближче до Дня незалежності, то більше надходить замовлень на глобуси. Тільки кияни просять поставити їм майже тисячу...

До нинішньої річниці незалежності планують виготовити 3 тисячі глобусів. Нові зразки продукції відрізняються зовнішнім оформленням та інформаційним покажчиком. Зокрема, кулю «одягли» в політичне вбрання — раніше це була лише фізична карта України. Чітко визначено межі областей, позначено обласні центри та інші великі міста. Нанесено залізничні і шосейні шляхи (республіканського значення). А розширення гами кольорів (від чотирьох до семи) — у цьому допомогли фахівці місцевої картографічної фабрики — робить сувеніри справді святковими. До речі, шість із них отримають читачі «Голосу України» — переможці читацької лотереї, одним зі спонсорів якої був «Пошук».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Літній призов до ЦСКА триває...

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 4-й тур.

«Зірка» — СК «Миколаїв». 1:1. 4 000. Кислов, 80 — Белозьорський, 51, автогол. **«Дніпро» — «Металург» М. 1:0.** 1 200. Філімонов, 10. **«Нива» — «Карпати». 0:0.** 6 000. **ЦСКА — «Металіст». 2:1.** 4 000. Дараселія, 77, 88 — Гольдін, 50. **«Металург» Зп — «Металург» Д. 0:0.** 2 000. **«Прикарпаття» — «Кривбас». 2:2.** 5 000. Шумський, 13, з пенальті, Будник, 78 — Даценко, 69, Атаманчук, 76. На 34-й хв. Гащин («Кривбас») не реалізував пенальті. «Динамо» — «Шахтар» —перенесено на 29 листопада. «Ворскла» — «Таврія» —відбудеться 7 вересня.

	В	Н	П	М	О
Кривбас	2	2	0	7-2	8
Динамо	2	1	0	7-1	7
ЦСКА	2	1	1	9-7	7
Нива	2	1	1	2-1	7
Шахтар	2	0	1	9-2	6
Таврія	2	0	1	3-2	6
Дніпро	2	0	2	2-4	6
Прикарпаття	1	2	1	6-7	5
Металург Зп	1	2	1	2-5	5
Зірка	1	1	2	4-4	4
Металург Д	1	1	1	3-3	4
СК Миколаїв	1	1	2	3-9	4
Карпати	0	3	1	3-4	3
Металург М	1	0	3	2-3	3
Металіст	1	0	3	3-10	3
Ворскла	0	1	1	0-1	1

Цей, і так скорочений, тур був ще якийсь мирний і не зовсім виразний: чотири нічиї (дві нульові) і лише дві перемоги. Втім, очко, здобуте «Кривбасом» в Івано-Франківську, дало змогу йому стати одноосібним лідером. Тепер криворіжці випереджають динамівців, які пропускали тур, на очко. А могли б на три, якби Володимир Гащин не влучив у воротаря, виконуючи пенальті. Але навіть і такий варіант лідерства, гадаю, задовольняє і команду, і її прихильників. До того ж наступний поєдинок чемпіонату (2 серпня) криворіжці проведуть удома проти ЦСКА.

Коли вже мова йде про армійців, то варто, либонь, згадати про їхній поєдинок із харків'янами. Бо він того вартий. Передовсім виокремлю гостей, які відзначалися досить високою ігровою дисципліною і напрочуд грамотними діями, особливо в обороні. І це не дивно, бо їхній наставник Михайло Фоменко багато років був блискучим захисником у складі київського «Динамо» і збірної СРСР.

А найбільша увага харків'ян була, зрозуміло, до Віктора Леоненка. Його вартувало по кілька захисників «Металіста». Але цей атакуючий «електрозаряд» у тисячу вольт ніяк не міг розрядитися. Адже півзахисники дуже рідко постачали м'ячами свого суперфорварда.

Однак Віктор усе-таки сказав вагоме слово, коли армійці забили переможний гол. Це він виграв боротьбу у штрафному харків'ян, віддав м'яча праворуч Едуардові Цихмейструку, а на прострІл того, чудово зігравши на випередження, відгукнувся юний Віталій Дараселія.

До речі, це вже не перший випадок, коли цей нападаючий вносить злам у гру армійців. Наприкінці попереднього чемпіонату, приймаючи донецький «Металург», ЦСКА поступався — 0:2, 1:2. А потім наприкінці поєдинку вийшов Дараселія. Спершу зробив голеву передачу. А на останніх секундах забив переможний гол.

Так приблизно було і цього разу. На початку другого тайму, скориставшись помилкою захисників господарів Валентина Грегуля і Віктора Уляницького, а ще й неупевненістю воротаря Павла Блажаєва, точно пробив настирний Вадим Гольдін. Але на 64-й хвилині Сергія Закарлюку замінив Віталій Дараселія, і через тринадцять хвилин тринадцятий номер (от тобі й бісова дюжина) стрімко пролетів правим флангом і метрів із тридцяти потужним ударом низом увігнав м'яча в дальній кут воріт.

На геть усі поєдинки ЦСКА ми тепер дивимося крізь призму його наступного дебюту в європейському Кубку кубків. Якщо напад і середня лінія клубу не викликають особливого занепокоєння, то захисні порядки вочевидь потребують зміцнення. І, як мені стало відомо, вже в криворізькому матчі наступної неділі в складі армійців може з'явитися досвідчений майстер, гравець національної збірної Сергій Беженар. Отже, літній призов до ЦСКА триває...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Полтава. Кубок УЄФА Інтертото. «Ворскла» (Україна) — «Фортуна» (Нідерланди). 2:2 (перший матч — 0:3). Полтавці зійшли з дистанції.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

В.О. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 197235.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311142.

1 2 3 4 5 6 8 9 0